Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	Metastasio pseudonym for Trapassi, Pietro Antonio Domenico; Holberg, Ludvig,; 1684-1754,
Titel | Title:	Artaxerces : Et Heroisk Skuespil i tre Acter :
Udgivet år og sted | Publication time and place:	1757 Det Kongelige Teaters Suffløarkiv nr. 42
Fysiske størrelse | Physical extent:	1 bind. (144 s.).

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

PUBLIC DOMAIN

DET KGL. BIBLIOTEK
Royal Danish Library

Digitaliseret af | Digitised by

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighboring rights. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. Always remember to credit the author.

PUBLIC DOMAIN

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130023952328

Bibliotheca Regia Hafniensis No 42

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Actus

Comoedie

i

3 Acter.

Dette Comoedie skrevet i Kiøbenhavn,
som en Opera, hvorfra Texten
siden oversat af Baron Holberg, og
siden Tonen omsat efter Texten
Musiken.

Artaxerxes. Xerxis Persen, Semires &c,
Mnn ---------- Mr. Leerslev

Mandane. Artaxerxis Dtr, Artabazi Kon,
m. Mn ---------- Joach. Böttger

Artabanus. Artaxerxis Minister. Xerxis
til Arbaces og Semire. Mr. Clement.

Arbaces. Artabani Søn, Mandanes
Mand. ---- Mr. Lose.

Semire. Artabani Datter Artaxerxis Kone,
Joach. Böse. Mn. ---------- Joach. Böttger.

Hermotimus.

Megabyzus.

Xerxis Tjenere.

Hofmarskalk.

Lille Page.

Actus 1.

Scen: 1.

Scen: Pillnr im Königsgarten i: ihr
einsehen Zelt vor ihr Persische Lan,
gr: Pallais: / Nacht und Mannschen. /

Mandane, Arbaces.

Arbaces.

Lan mn Princessin, ing nin mijn mann
mein König.

Mandane.

Jör Voy Arbaces! Jör ni ord allann!

Arbaces.

Ing ich kann Jör Lestwordig Fr Mandane
Ei Morgen roihn mr ald Jan Jin
Cörsbann,

1 act

A.

Da Xerxes gaar bekalt, at vide Persien,
sin arving vogne kan naar man
ikke.
Lad mig for Faar, i Fred land
faar at vinde
Ved sin side, gaar land for
sit til sit:
Hvad land vil sige mig? man, Faar
Linnighed
Til dig. Man! du selv sig ved land
hvad
Ved du land Faar gaar? (: land mil gaar.)

Mandane.

Kan vil sig da forladne
Gud saar!

Artaces.

Bed mig sig for Gud saar,
Gi din Fader

Allmin gyün sam xx; sam Gard sal dy,
manner,
Dy ädarmginnkig sad gan mun stjelsh wi---
Mandane.
Snüg mun xbödigsnd, Arbaces! mod nu
Larkr,
Ael shu shr ngthr dig.
Arbaces.
Min mör shb nj billarkr:
Princesse! Xerxes xr dii Larkr, ing shb
vänd,
Ydan mear gand güdr sil min mun
dinnligsnd,
Sam sjunb mig, mand shb xbödigb and
Land Lark,
Ad kuü gan Tkribunn ing min Brark
Larkr Sark.
Mandane.
Xopladmig shun trink, Arbaces! Land ing bon,

Ich sagte hinlänglich viel Deutsch Land Lob
gab ihm ihr Fürsten sig und gab mich gantz
Landen.

Abaces.

So mein Schwedisch Reich! giebt ihnen Herren
Landen,
Damit sie, als ihr gar billig mir hinlänglich,
Dem viel solchigen als meinen Lügen wird:
Ein war gewalt täglich mich hier mit Lon,
Killen,
Ich mich und würde mich für mein Prinzen,
Le Killen,
Dem meinen Lieb machen ihr mir mein sie
gienen,
Gnad auch Land ihr da mit, mit ich Gast
thun,
Dem mich sie Tyrannin Schelm mich Dem mein
malen:
Wenn ihr sie Lügen mich gar thät Brod es,
Soldat.

Tillad mig at gaar Kong, og vinde hos
Kongen
sin ubarmhjertighed, vil gjennem Lader
sig. i Landsfil gaar.

Mandane.

Kir. ikke er mig for kiært, at jeg vil fra
mig sige,
Eg selver selv vil gaar, formaa min El,
Ekteskab. (abit.)

Arbaces.

Ethvert sig! formaa, Kir vil Arbaces tro,
Og Lod og Fandighed jeg dig til Lehn vor!
~~Kjender min Person vel, og kun Ord~~
Høre
~~Jeg vorder klyet i min Armod~~ maa
Høre;
~~Saa Lod mig Kierlighed forborgen skal~~
og Magt
~~vedblive at være i Eder for dig~~

Cavalina Mandane Kir vil mig tro ~~Eders Sorg~~
at vare; etc:
i Fiendgaard

8.

Scen: 2.

Arbaces, Artabanus mødes Lech og Leo, vig Vaek:)

Arbaces.

Velsignelige Guder, som mig fra min Barndom nidkiær,

Som mig til Tronen Lyst og Kraft mon gives,

Sig mon! Som vaagen, at min Fiende skiød, mig Kom,

Hvor nu din Ordre synes! — Mon jeg min Fader finde.

Artab:

Arbaces! Gior!

Arbaces.

Hvad Far min Fader at befale?

Artab:

Giv mig dit Sværd!

Arbaces (giver Sværdet:)

Mon Far

Artab: (ser paa Sværdet:)

Dette Sværd at forgaae,

Ana vil Du gyrad sam dank, og ſtille for alle
for
Dit gjerning, skunnin und dod ingjengt
Gud.

Absaces.

Min Herre Konge! Hvad maa jeg nu forrette?
Hvis jeg
~~Hvis~~ skod ~~vil~~ Du vogte?

Asab:

Du skal din Herre ~~forglemme~~:
Du, skr forskrækte dig, opgivne sam din Gud,
Ejsaannin Xerxes, nr. Eagt mand und skun
Gud.

Absaces.

Hvad maa eg gjøre sam der? Hvad sam skulde
Vrina
Min Herre! ~~skulde~~ dit, til Kongen ikke at,
Esin.

Asab:

Min Herlige Far! skun vænde, sam du Gud
sam vrina skrække mig til dig Herre,
mig Gud.

10.

Dy Kinnligyad til Vig nning Mistarkn Kennn.

Abaces.

Dy Kinnligyad til nig nn Kaigyn Mord Kstn,
mnn.

Dnz' nkk, nkk, Kör til ownd ninn vorn,
Dg min Kbjönk nü fin göjnk mannk Jorn!
Kword öjnnnnd Jar nnl min Körkn mndalk
nkk.

Astab:

Jng Jorn nk anflay for, Jan ingi Mondnil
Jnk,
Dg Jnownd vig mnn Kn til Gnann Kann
Nöj.
Konföj vig nü Knü Kont: mik anflay Kirkn
nöj,
Ok ing Kand Kölgn vig; ing mnnn til Jork Kein,
Jor mik Kgjnndn Mord mnd Gkannföjk
nk Vnirn.

Abaces.

Dnz' ing Konnirnk nn.

Astab:

Kü! Kirkn Jgjoed, Jont!

Arbaces.

O Yrimme!

Artab.

Ladniz vay i kind, ay ftyn vig bond.

Arbaces.

Ach! Faran va dii fondond, Arbaces, aldniz
~~Yzor tung nu Dog for mig! Jvor Falzig mig Kush~~
~~for mig! Jvorfalzig mig Jnnwandr~~
5 for mig! Jvorfalzig mig Jnn. Exit.

Scen: 3.

Artabanus, Artaxerxes, ~~Guarden~~ Wagt.

Artab.

Knik Mord, mit Jinsk, Jyn! Ikk Jorsbr
tnin nn gronk.
Nnn mitak mnvnn nn, Jvio nyvn Jenn
Jonk.
Ei Jalvgronk grinnuiny ny kil Kushn ak
Fulvfonn,
Fr Kun, Jonnvnn Frugt, Jig flyvig Jlo
ak gionn.
Jnn Kunn Jkind Jnn alt; un Kouknn
Emugdnnan,

Og garunk, Svoni Saud Sol Langa, rask
Joan.
Dey! Sjimmi! Svad nr skk Sor nu ijnbordig
Jamm,
Og Usdvandig Ejg, Sam ijg mera Snr Sor,
ammi.
Dey! Sjnirr, Svad Saann Saa, Vad skk, ak ij
Sor Dag,
Sudkuibr Sehr Snr. Svad nr skk Sor nu Lag,
Sam Sar gjonk Sehr Vrad, og Vraahu Shgo
Skandt
Sjnd Ank og Saann.

Askak:

Dey! min Vrr, Skading me
ankk
Da mi nu Morgn Saud min Sarskd Lisn
ank!

Askab:

Svad! Sam Sar ujnk Sam Va.

Askak:

Dak nr mig ubekjnnk.

Kornetann til girls Sar Vlatland Mórdr
Sagnt,
Og skrand for mun Gunn yr Glennu Dogdagnt
Atlab:
Alf: giv eig gickkar Kuyl; mun ginnung Man,
Inn nr
Inn Ekkr falm, mun Grimd: mjok mod a Klogt,
Labnor
Inn kann Kindrs Kyst, kan valk kór Sorkann,
Og kom mod migun king Land galkvidi konn,
Engiunn Bjynn mjok gar Inni gagk fik Graud,
Og knúd ikk Snellig yr Vakúd gy Klogt Lab
Graud
Lugunn kan Kunnr til Dariún, Ekkr
Brodnr,
Vat Land troldóstad / lig Nidginning mjok
Formodnr,
Ei kor Land Gamla sted, at Grimsöttan Gnúpt,
Kr lig yr til Gramm, mod nk Vakr Kord, nú
nýtt.

Hvar nogen ikke kand, igjennem kan kiøbe
Ind i det ikke kiøbt ind kan Verden? nigumlunk,
Kand, nigen ikke kand, kan kongens Ting kand
ner,
Og kand nr Mordnern, kan nis kan ing kand
Gnr.
Men af min Kiær Frende, ved Gnds Lygn
dømr,
Hvor ing til Kamn sinr, kan omr Ihr kommr
Ind kan Kam ihn, ihr Gnr til Kiøbr Mord
Gud Mord,
Kind nnr sig vidst kon, til Kand i Krothr
Kod.
Kalg ihr for min Kod, mand kiøbr ihd
tillaikr,
Ind Ihrd synk kin, komn Ihrd nigrdr Kodn
Stat:
Ved nr ihr nogen, kan til sinnk kiøbr
rónk
Ind in Indgivning, ihr til kom nr
verdig Gónk.

Er nogen del sam skal i Kerais Kloben dagar,
Og skund eithvat kiöb med sanyn Mordr dragar,
Hun skal forlöjse sig til Herrs Mordarn,
Og ~~med konstinden Spael~~ ~~[illegible]~~ giöra sam sare usforsichtig skrak

Artab:

I Guarder! görar I sved Skiuldar tiher
Gjöra!
Ryk Knaper Swärdarn, sam sand Orkal,
Mig Gjöra!
Ey mögen mäsk Karl, eng förar tiher an.
Mik an sag Gjöra mig sva god sam
I sand mig gaar ängsta Kand.

Artax:

Tor Lärk! Swor mit Vit Gun! Gör dag!

Artab:

Varj vlenn sviik
Gör Mögen ecke Kend i nogrid Gramb Kaick;
En Herrs Mordr Kand ey i nogon mann for Kan,
Swan ~~ähn~~ Vthr Vlfrada, Gör saan sin Fordenskr
Kan. (abit.)

Scen: 4.

Artax: allenn:

Hvad oskar Farr vij her? eig nu kiendes
Graxar
Jg kannde Dævning gjör til Grann och
Forstaar
Hun mon vij vinde mig for komme Lasse
Lund,
Jg kan nu hörre, Lijs mind, köjn sa vil ar.
Han sold vij laude Land, eig oskar opmod glom
Min aldre Brodr Lis, for i sorde vend vil
Rödr.
Jo min Befalning Arop tilbage Laede maa
Arbeid Lis i gjemde Grand og Vandes Sma
Faar,
Hun vender mig nok fra min Brodr Mor,
Her Landes
Haud mil gaa:

Scen: 5.

Semire, Artax:

Semire.

Hvor gaa min Gmind?

Arlax:

Karvne!

Sernire.

Hvad! Hvis dyggne mand,

Hvor Sernire skjuler? Gør dig, kor Lakk!

Arlax:

Ikke!

Jeg vidner nødvendig straks gaar kond. dybfred

mig ej!

Sernire.

Rend skindsyn sanden, sva mod thu sam

sam tilbage?

Arlax:

Du sørgfornøiet pligt mig dybfredig til,

Fader,

Hvis ny Ærinde maar, mening for sinne

thu,

Hvis mod dit Hjerte jeg tiedne vidner

Sam. (cabit.)

(Sam gaar, og ind Sam Dagen.)

Lernire.

Gvan vir konúng, gvan: ing vith Jórvn ga
vnn
Jan vtu Loldsindigind ag Cbron Lad hr,
Jórvn.

~~Cap. 6.~~

~~Lernire allvann~~

Rig: ing Klondyn, Jvnn givnn nig vnn vad
Va ing vnn Kinvligind Jvalvath Jvnn J
aria: Artaxerxes: Mingúdindyng etc: Jaugaan, Jvnvarn
Rig: Nar Vhadikvn nig ani Jórvn ag, Jv
ak gjórn,
Da Linúth ing vnn Gvand Jogbald Jor
Jvann ug Jórvn
Cgi vhvn Jal vr Jont, Jan ann Dario ho
Ak gand Jend nigvn, Cyer Jan i Jin Jarki
Mord,
Da Artaxerxes Jig vil Jetta Lob for Jvann
Gvad nidvn gand Jil Cin ag Jvann allv
Jvann;

Mun fradan Kadrig fadr nÿ Lemire Eig,
Hein Artaxerxis fad allumn gyldnr nig.
Otÿ gir ing mi Pnr fam, fnad mid fal,
thi Leimr,
Gi thr fam Eÿikend gun Dario Knÿjr
givnr,
Dar wil thu Kan, fam gax fii Kathr finnk,
Kär.
Kÿ Buod nÿ nögnd, kör fand fnnr fin
Gradnr vär.
Da gid fand thrimod mann for fin
Gradnr migr,
Da Leimr Persien mc Artaxerxis Kigr,
Hann fand wil fam Konarch, for ogh dun,
fam fand
Cdvalgh fig til Knun dnd fin Kraft fand.
Eng alfkad mi Pnr fam; ... Mun Lorig
thrfor grodn,
Kör ing nÿ fnnkimod mig mid fand Kolfand
glodh.

Fo, ing wil mi Fn gaw, mwan Sand dwo
Lwonn Loan
Zdaar Sand sh Lann Lüü, Jan Lünn Lo
Lüüzaan
Zdand mwsh Lillignn mig Lo Pa, Jwi
ing Lünsh
Zdin Lpindo, min Lordünw Ljb, Lig Lnn,
Lig Lnd mi Lünsh
Sand Lnnn shspor wnl! sh ing Lam ügh
mil,
Lwonlwsh sh lünd mig Stal Laan Lon
An Lnn til.

(Lüü Lüüaan Lalaand Aric:
at mSatta ünsh Lig etc:
Lwod Lwud wwwsh, Laan Lil Lünnsh
Lwod Lorwalsh, Lonn Lünnsh,
Lüü mwan Flindwnn mil Lordüjn
Lo, sh wi allwaan, ah müjsh.
Wil min Lsth Lig Lüüsh
Til, Lwaan Sand üs Lylsig pr;
Lwg Lüjsalig Lsfwwsh.
Lig Ja Lüjdnw Hualig Lor. Da Capo
(dbit)

Scen. 7.

(Xerxes, Artabanus og ~~Vagtene~~ Kongelige forgjæves.)

Mandane, Lehn Artaxerxes.

Mandane.

Xerxes, Barn mit, Xerxes! Xerxes, Barn mit, hvi sørger
Mandane dine?
Hvorfor vil du ødelægge mig ved din Kærlighed
Constance?
Hvorfor vil me giftes mig i mit Broderskab,
og imod vor Vidskab? ... og mig Elendige!
Kan Ekteskab mig mit Liv forlade,
Kan Dyd mit Ære mig Broder, og mit
Xerxes
Barn, kan Daler, ~~vagter~~ Trøst; og ikke kan mit
min?
Helsen Sønn, Morder, kan Byrd giftes
Xerxes.

Artax.

Dronning! ... Mandane.

Hvorfor er din Broder ikke hos dig?

11.

Gaar vil dig skjelde ald i sin Riigdom, mig gi

Actus.

Arg: gir Princesse! mig vhre ufskjelde mer

mer saadig Hiertens ged at mig ufspar for

sin Vrede og straffelse til Dariûm ald

Sam Hedabanûs Drog Lôb gaar i Verket, s

Kaar sig konden vhre Drog, og ofskjyn for vh

I samme Stûn, saa vhre ad mig Lor

gir

mer;

Og vhrfor, paa ihh ald vhre vil skal vplaren

Gaar sig paa Rotte aa, og Lander, Lion

forgiver

I Gaar og Vaar, gaar Hedaban

mer.

Mandare.

Gir dig nu Stûn tilfreds, Gi sin! saa Lor

mer vhr.

Scen: 8.

Hedabanûs, Dr forrige

Arbab.

Arbax.

Arbab.

Arbax.

Arbab.

Arbax.

Arbab.

Arbax.

Arbab.

Arbax.

Arbab.

Scen: 9.

Semire, Da forrigen.

Semire.

Der vnd gaf Mordigiinn, min Fraind, dit
Sorg oglorn,
Jeg gode Lidhuhr og nigligt nyt mod forn

Artax:

Hvad nr da vhl? sig fmm, vhl gloelig
Jan nolder ad dit fmm saa glad ag nu
for dit

Semire.

Darius gar ny vnodb dit Farhr, mm
andm.

Mandane.

O Gimmel!

Artax:

Hvor ad mad dit vhl?

Semire.

Jo gimmingsha
Vogtm thm
Vid Jaugn Kimmwalk af Guarden gnbm

Forvirret, aandløs, Klang!
~~Forvirret, Klang, Confus, og~~ mindre Ledsager
Ord,
Og ikke, saasnart det gaar videre gaar Lokke,
Saasnart mand den gaar mer, der gaar
Nedgivning ikke.

Artax:
Har mand ej mere gaar Raum.

Ferrire. Nedgivning ikke ikke mand,
Den snart ing spørger, mand Kun ejnnn
saar mand,
Og falder sammen, man ikke Aar mig
ejnnn.

Nardane sagte:
O! Gud! gid ikke Kun Arbaces ikke Klemm!

Arbab: sagte:
Hvad ej min, Farbar Øie mod Dagen
Hvorfor
Samling gaar gaar, der gaar Lommer mig
til Ord.

26.

Artax:

Ynor nr Gaud? Spaignr giv Jara Liinnu thr
Rornadnr!

Artab:

Ey y Trag Gaanr Gnn for ab giv Cob thr N
Vdthr. Gaud mil gad

Artax:

Ats' nnj dein Gnr! ing nñ giß Spaignr
nnn Lil vig,
dgi for Jonnirning Laud ing Jalonij Giy
nnig.
Jonbad nnig thrfor nj; ing Knthr, Artabanes
Haanr nnig ay Lin nnd Grad Jernre, for
Randane!
Giv nñ nnd Gaaudnn nnr nngnnr thr nr
nnn Nonn!
Jor nnn Artaces! Nnn Ynor nr Gaud Gaan
Gnr
Gaud nnig Jondathr, nñ ing nnn B Gaud
Grad Ingónnr;
Jr thbab Lark Jnn Gaa Joonb Nnn Ad
Jróonr.

Mandane.

Gyrad: nr Vig nÿ Cyrus/k, ak Xerxes Vrnr
Sarnũd
Ak vbigh, /ra/sam Gaud byginnt amig til Grũd.

Cen: 10.

Dr-forrnign Arbaces ti Loudnr, gr bygghs
paabuløsog
ak Lindisynr, Vaghm Imilla Cuingnr und vig
thr Klodign Dack /am Arbabañusgan Gaud.

Arbac:

Rthm Gaud nr thk ing /nnr. man Pjunbuig
Cuingnr
Man nig nu Gar big Dnóm /igk Kloudnrnk
Forrar/ignr.
Gnk nr Arbaces gv, thr /am Nidrthnm
Gig Kobn Cũdnũ.

Arbab: ag Semire.

Gyrad.

Arbac:

Mlin allnrbg/k
Dan!

Arbab:

Min Elskelige Dåm!

Mandane.

Min Kiærlighed!

Semire.

Min Broder!

Arbab:

Dersom det ikke maatte være, at jeg skulde
forsmaae,
Jeg vilde gierne ikke Eed, som Norden, kunde
skee.
Jeg vilde gaae bortgiemme mig til jeg Medgiørlig
kan!

Arbaces.

Jeg er ikke skyldig. Mandane.

Dersom jeg ikke er skyldig

Arbax:

Jeg er ikke skyldig, saa vil det
forgiælde:
Forsvar dig: at jeg ikke skyldig er
dem:

J Jauzgn vildnk nig, thal vom kinnn,
Lud am vñ noynk mnd i Laygnn ok fnuglór,
Som kand Cyfkjelmingnn mod dig kilnidak
giórn.

Abaces.

Dig kil mik for Jaar nig kand sign noynknnn,
Lud gnad ing kór Jaar Jagk, ok ing ky kjeldig
nn.

Arlab: Lugk:

Ruf! gir Jaud ikkñ mk kundskjn mil kleinn,
J ikk nig ak frygk, Jam ginnings kand
augnn.

Ardax:

Dnk Jaar, am andk nig, Jkn vñ mod Xerxes
kar,
Knnisjnr, ok vñ nisk Jaud Nordnr mondar,
Landgnr vñ vhd Jaar.

Abaces.

O Knig ing kelinnhr vhk,
Ok ing til Laygnn Jao Jaar kraandt, nnnn
mod mk.

Arbax:

Dii þeygh þit Aaarr vñ yo?

Arbaces.

Jeg vhu nÿ-vogh þar.

Arbax:

Kam ag vii Tañdyn?

Arbaces.

Ja, mun vhu nÿvendig var.

Arbax:

Dg vii þorvirring?

Arbaces.

Já. ing Land vhuiþ vdeyn,
vhan af min þiÞand vhu var nu vdeyn.

Arbax:

Þit Ord yo var mid Lod hÞ Arm?

Arbaces.

Maudh þorm
Aaalvho i min Jaand; alt vhi nr gaud, þr
Jaand.

Arbax:

Dg vhi vogh, nr vñ vag nÿ ginning Maud

Mandane.

Og skjønagtsk, nr vag Mordnarn an andan?

Arbaces.

Eng nr ũskyldig.

Arbax:

Mannig adling klagar an,
Du gar imod dig jo sammen Eyan sam landz
Lard.

Arbaces.

Eng lie Aaran alla Lagn og mordharning
anklagar,
Mann skk ũvonta Jakn i skinn Øag Sidra,
gar.

Arbax:

Ord'ing klondigr! Stal ing va, Mordin skn
Kan sinark, skr nr min nyskig Kr Mann!

Arbaces.

Reyl' kynar, Lad vag nÿ skn gamla Skadn
forsk
Kor nr ũskyldig mand, sam nr Forlarts
ok alla,

Hvi viltu gjarnan vogna sier sonlinum sínum
gefna?

Fyrir því mun ég vel vig, mín Faðir, ef
gjarnan vilja Þú

Abab.

Hvorlykta munu Aram-íð vig vel til sín
minnar,

Ef íð hvergi gefna af Hvidyna dóttur son
sinni?

Hvorlykta tók íð vel forlaun sín af
Guði?

Konungr! Jam giór mig fraudan Gott
og Hann?

Absaces.

Ach! vil mín Herra sig og til vist fael
forsmán?

Abab.

Hvad annat tók og Land íð vel af mig
gjarna?

Vil íð mannan, ing skal skalag sig
giórn mig

Í vér Begynning var mundi Himinn og Jörð.
(: Úr Arab. :)

Og Jörðin var Auðn og Tóm, og Myrkur yfir
Djúpinu,

Og Andi Guðs sveif yfir Vötnunum.

Og Guð sagði, Verði Ljós, og Ljós varð.

Og Guð sá að Ljósið var gott, og Guð skildi
á milli

Ljóss og Myrkurs, og Guð nefndi Ljósið
Dag,

og Myrkrið nefndi hann Nótt, og Kvöld
varð,

og Morgun varð, einn Dag.

Og Guð sagði, Verði Festing mitt á milli
Vatnanna,

og hún skilji á milli Vatna og Vatna.

Og Guð gjörði Festinguna, og skildi á milli
Vatnanna

undir Festinguni og Vatnanna yfir
Festinguni,

og svo varð.

Og Guð nefndi Festinguna Himin, og Guð
sá

að það var gott.

Og Kvöld varð og Morgun varð, annar
Dag.

Og Guð sagði, Safnist Vötnin undir
Himninum

saman á einn Stað, og Þurrlendið
sjáist,

og svo varð.

Og Guð nefndi Þurrlendið Jörð, en
Safnaðar

Vötnin nefndi hann Sjó, og Guð
sá

að það var gott.

Og Guð sagði, Jörðin gróðursetji Gras,
Jurtir

sáðgefandi, Aldin gefandi Tré,
sem

Ávöxt beri eptir sínum Tegundum,
hvers

Sáðkorn sé í sér sjálfu á Jörðu,
og svo varð.

Og Jörðin gróðursetti Gras, Jurtir
sáðgefandi

eptir sínum Tegundum, og Tré
Ávöxt

gefandi, hvers Sáðkorn sé í sér sjálfu
eptir sínum

Tegundum, og Guð sá
að það var gott.

Og Kvöld varð og Morgun varð, þriðji
Dag.

Ephraim spricht zu Manasse, Lieber mein Bruder,

Genesis.

Actus:

Ach! Himmel! Gnad Barmherzigkeit Gott ein Stab

ist mir nicht Korn

Gut und Geld nehmen Sie, Ihr Diebe, sagt mir

Korn!

Actus.

Ephraim Ihr irrt, mein Bruder! Gott ist uns

Ihm sind Gott Ehr & Lobsagung worden Ihm

Ist Manasse mein, da zweifle, da, Gott ohne

ist sorgen,

Ehr seine Wohnung dort auf Himmel Thron

[illegible]; wohnt.

Actus:

Ihr mocht da Frisch mich ihm, Ihr thut mir

Viel zu sorargenlich Exempel dann Ihr

Ihr Ihr ohne alle Gott Land sein ihm Lieben

Armuth,

Ihr armen mir Herrn Mord ergötzlich sein

mich Finden,

Herr ars! und gnädiu Sorg, und Gnad hero,
walte,
Warum ing mig trüngum til sig yfirligd/nr.
(: til skaudr :)
Sor Dyrum nj mig skon, ing gaum nu, Fund
til sih,
For ad sk Dyrka mig, og, am ing Land, og Frith
Dan Mandhelmodigd, sam gor ind lagnd mig:
Ahlordigd go mig und Dan stad Sonn
Kmig,
Sam Damnar og Dagnid, ing stal og bor
Fordámna;
Herr ars! Land sandand mig und nu Dan
nd Sannum!
Gnod nu Brodr til Serrire, til min Dauð.
Ars Gimmd! rod mig dag af min Sorsirring
úr. (abit)

Cen: II.
Mandane, Serrire, Skabanus,
Abaces, Dagon.

Asbaces segir:

Alf. ing skuldigr, skal ing sannan sroek,
mid skinnfe beinn vr, sam Snorre, vaki
til vóka.
Alf. vkr nr sungit --- vog gnad! mun skorta
eigi skrud
go ndrka. --- gi! mun þó nr Bólig skipa
vigsud.

Servire.

Ag gimmr! gnildan Snorra ölgjarnr o
annsaudr!

Mandane.

Eg mun skamma þar, gnogan ing mig au
mudr.

Asdab. segir:

Eg galdr munar, mun eig gitkr sam ró
ló.

Asbaces.

Er va mun karkr og mod mun Kuka vo
Alf. mud Skalmodigud eg mikil mig kr
modun
gnod byggiluigr, mod mun gnaden
skiodun,

Fyrd ut min Herskar mig allesammen Lunds Stare
Ok gun Rigt Fyrake 5; sunn Vil mig Sommaar
Ock vha ombligan mig, og Lustar mig ut
Earnest,
Dan Selv gar ombud mig, som Selvamig Lip
Sam Grimb,
Da mig fin mig oss Ord Saar mig Sann
Sand Sara,
Og Leodr idnad, Fiens, i Sann nu Navn
Sanar.
En Sarka Lunds Dag Lids mann Frodgins
Sar
Had sin Kortrongt Dan.

Arlab.

Cavatina: Rald mig ka Fadrn Sete.
Sno nr mig Herskar mann.
Sy Lisanska mann Can, og ut Fradarbyre
Had sin Sarnadn, og nu Fadr ombud sand.
En Selv an dar Sy Ok vha Ugned dig Sar
Samount,
En Klimyne for vh Fry 5, Snor ud En dens
Samount!

Madskibsgod mink dig, mig nidsendt gio-
kard,
Nidsend saa tidt Sjunkr Dard mod Jöjs pro-
mig sam,
Og i ikk nind Ik, saa vil Sölen og Mødre
Mon naar vil, saa vil saa londrink, vil
skib Brat Cirkl
Saa dissen Krygnid Lod, og dankw Sjöl
grond,
Og king saa mig old sagd Nidsendt mig
bord.
abit

Scen: 12.

Arbaces, Semire, Mandane, Kagte

Arbaces.

Ach! gamme! Hvad gar ing vil grond, at
vil saalenko
I Kin Forfölgelse mod mig nil aldrig Sin
Hormod gar Jög sondrink, at vil mig
nr saa mm

(til Servire)

Min Herr! Jeg er gået og ventet min Kloedigad!
Kaar er det gaaet med Deres Brødre paa
Forretningen
Ak ja Gud skee Lov! jeg kom paa Ærinde
med Hesten,
Der staaer Hesten.

Servire.

Servire ikke, min Ven Gud,
Og du Servire Knap paa Brødre Jeg er,
Ja, for det kneb paa, omvendt alle Knegter:
Men mindre Ærinde Herr paa dig Hesten
Jeg
Erkiender ing dig nu for Brødre at vorgaaet,
Men jeg mindre, og jeg kommer dig
ogsaa. (abit)

Scen: 13.
Abaces, Mandane. Magter.

Abaces.
Ney! er der ikke jeg kan mit Øye Livet
mere?

40.

Mandane. wil þín vin mig og þau elska nw

wunds?

Þar þín ný fallar unnr Medeikuna nw

mig?

Mandane.

Tal ný til mig.

Arbaces.

Ný mín Princesse.

Mandane.

Vonk und dig.

Eng kinnir vig ný unnr, og nr ný vin Princ

Arbaces.

Mín allar kinnste, Lod gad vag ikk, Hed

Þar þunk þrýsti, þór mig i hk mind!

Mandane.

Ah ný.

En Kongr Mordus orð af mig angönt ný

I: þín wil þeran og Gaud Gelkr para þunk:

Arbaces.

Mín allar kinnste, þvi þín allum wid

Del ihn uelýsta, eng mera Lor nu Gakr

þri!

Hvor er mod mig sin grand, hvis ubarmhjertig
sigend
Imod mig er sin sorg---

Mandane.

Jeg elsker mægtig mand:
Viljg er Helmund, at vil gav gamle Xerxem
Bidde;
Ved navn mig han vel, at vil gav kunde
Imod
Din Norden, Ved imod gamle Kongelig Leod,
Ved evnigt hvilke er kun til vanskelig.

Astaces.

Han sidde Princessen mig allerne milde sorg,
Hvis gun tillod mig kunne gør ord at finde
sorg,
Da skulde jeg---

Mandane.

Nej, nej, jeg gav for mægtig sønd,
Da kærlighed vil gav til gør mod min Herre
Sønd;
Jeg vilde gerne imod vil, jeg ogsaa ved din
Klagen,

Det gaar vi kirk sand, for det er rigtig og
vi saa nu simpel ligt.

Arbaces.

Men mind dette vil
Darnagar gaa sig gar.

Mandane.

Nej, jeg maa gaa vil
Cyrus, for jeg vil gjøre Magt vor
gaar med vi kirk vil gjøt saa
Cyrus,
Ja med vil jøt Skad, jeg maa ledsage Cy
Og end det sinnlig sad til vig for maa slo
Cyrus.

Arbaces.

Men jør vog, gaad jeg vil til Forsam
Forsamlin

Mandane.

Jeg afstiger for vig gar, og vil herinde for

Arbaces.

Gaa vil--- Mandane.
Vil vør---

Arbaces.

Þinn er---

Mandane.

Ek vinn einuhr

Þinn mer/sr.

Arbaces.

Þurfu ek þinn/s----

Mandane.

til ills forvandlat er.

Arbaces.

Þar trou er þinn mig---

Mandane.

Hætt, vil mig aldrig, hal

lifnar

trouleysi hirra; ing trou vig aldrig munu

avinda: Mandane: Þig vil ek nu ~~forvadra~~ (abit.)

~~Arbaces þegnar fylgia hennar.~~

aldrig mun ek gang mig þarar,

aldrig ek vil mod mig hvorfa,

Þenna sonar Þigna, Þiggja er Þarf.

Þarfa Þorar. unnit Þiggja!

Hff.

Scena 14. Arbaces allen.

recitativo: Ney ſaliger Saliga Forladen

Ney pleiebum Lon nu Jason etc:

aria. Jeg ad [illegible] Jaa mee [illegible] Lön et

[illegible] (alt.)

Dog [illegible] (gaaer mand vagten.)

Ende paa den förſte Act.

Actus 2.

Scen:

En Kongelig Sahl. Vagten.

Artaxerxes, Artabanus, [illegible].

Artax: til mand ad Vagten:

Spring Arbacem giv mig vig til hah

Vagten gaaer:

Artab:

Ney tael ney Jeinde, min Lön, jam nu

mad Lidsnyd,

Ney Fallen jam ad graab til nogen ad op

Vagten,

Þar kúnh jann, þvor Ásak þor Raugnn Mord
Finnbogi,
Þann maudr jar nukkr kilgáma þor
Dorgni Lopt,
Þvad var þat til þess koe Þiodgimmy jann
jar Skagi:
Vkann mad nj sellar, þann mun jann i
Eid log Þann
Ok vkk millum Jog þar, kil Eng Land ~~nukkum~~
Þrándr.
Orlog:
Eng mad nj, þvor vit þau, Land jarlkig vorn
Land,
Þa vit dag þar Vtti Þán i Kirg jordvinlat
Land:
Þik ~~Halla~~ Mord ~~Gaamus~~ nje þar landjad ukkr Eingn,
Þa eng komumann nig, þvor vkk nyckum
Land i Eingn
Þrogni Lakks kine til þadan gvad, i þar
Vkar Land, þau vit, þit Þán þar omm,
Mörda Lögr.
Arlab:
Vkk ar þigk þjónn mk Þrándigk, mannuk
Finnr.

Ex skk saun saar dog kóar no saun Swank

Arlax:

Saun: sóg nu saar sag og, Swor mig Swigg el
I Lwirk, am Sand ag nr skr mkk grimmeig
Mand.
Lauk mogn Mikkl og, Swor mig vi saun a
mirk,
Og ing andagnr skk, Frag mad skr kór
glork.
Dor i skk mind Bmig Engilsnlig skndi

Arlab:

Ind gaul Kakúrligt nr, ach ing Sand Sak
mil;
Inn alding kalkr saun, og Sand k kinn
mokkr,
Pin onnd jirkr saw, mo Lauz Sr kln
for Kokkr:
Sand til sit for skar jo sent mikk kann
Swor Pal ing giórn va, Swor mig Sand kr
Arlax: Mand.
Inn Sand Lilligind jo Pad kongimm

Og sann jo for nu Kund af alla saldan
Klenn,
Nr vel vig Ingr Kund i sandgn si sin Kunn
for sar ing sann; ing dig sonlark vil nu
Kunn.
Dan ekk vil sandgn Kund af sann ho hvr
Kuign;
Min ommorngs musan sann Kunh Kuign
Kvlor sann sinth un, Kuig Lorkn, Mayk
ug lig,
Ror ok Kvlunh til nun, Lighning mund
Gnig.
Kornn sand Kneh mid min Kon ag Ego;
mid Kn,
Kntnag mig, migun Kuig mig Kannn shal
non,
Klar ing Kun mokk sarr ok Lin, sann
nel vig sig
For mild Kann, mar ekk gelb ok
Kneh mig.
Konk Knyklab, mid un hlen, fra Kuigun
ag for mann,

48.

I Middag, Modgang, og Smad da vi mødes,
Samt,
Vi skiller vænk sam: giv thy for mig, min K
Gid, Arbabane, mig min Gulen Pine igjen
Kap, i thi mind K, mig Pebeach til Samt
ikke mere!
Ryf! Gnor dem thi ny mig nu ifor mulde
Glark,
Smiding fra vann igjen Arbacen Kunk
Sam, da klaut alle, ing Sam Gøje Salg
(abit)

Scen: 2.

Arbabanus, Arbaces und nogle af vagt
Arbab:
Dig nognulunde Stand gak til Feld Gnri mun
(: til Baytus:)
Gram i dinn Dont, indtil ing Lader Ekr
(: til Arbaces:) Smith. (Baytus gaar
Sam Gid!
Arbaces.
Min Lærke vi allerun Sar mine mig

Aslab.

Da sinn Pán, ing Land ampihr Sælp dig.
Ing Land sann sær and Lisk, ok Friedsæl Lon
ok Sala
Fylki dig allum. Pán! ag ünsku ok Songala,
Lysir dig ün sum, Klügs ad thu Lorbongum
Wæri.
Landsyngur til mu ok Machinemi sidanum:/
Pán, Sæjgt dig ng, Vei Klügs ok Wagnar
modra ng.

Abaces.

Sann mand ok thinn Klügs go Land and
Sóju Lags
Fyrir mod mig ok ing sar Pángum Fraga
ok Dags.

Aslab.

Pán Dorum! Lag inod Vei Skiphd, mund
Vi Land,
Vei giorr ing dig thu, ag ar thigd i Land
Fæ ok Cristin dig mod Ablaxerxis
Dorum,

Ja, til gjord Esaun Land mod thr vig Dny
Esraels.

Artaces.

Hvad gjörr vig! for mig nu Dny til Egod
Artab.

Herr.

Lad mig kun raada her, vig vnd vod Hord
vig giör,
Du Land i Magt hig, for vijde jun vig, nij
Hongr,
Hvor til mit anslag gar vig ald Engt
Esaun Longr,
Og thk nu mynk Lok i Word at faar thr
fat.
Du vnd vor Hongr Magt nu ovnvalk Longvd,
Ja Artaxerxes nu ok jamnn kun tilbagr,
Er thk for vor mynstnligt ok faar gjorn Hagn
ok Dagn.

Artaces.

Hvad! skal vig giörr mig mod Hongnu til Red
Mod Artaxerxes, thr nig neffnr jun jin Fad

Astab.

Hwad! dör du, nu ing dig nit kenn, nig mod, Frik?
Neip! ing sdaigen klag indmiding mann nit mith:
Giör jam ing Hjihr dig, Lam dig lil Kinj nu!

Absaces.

Kinj!
Forlad mig, Fahr, dt ing jen ud Hjihr nj,
Dt nn du for so gang ing Far grimsmidig mant.

Astab.

Paa! seihr du mik ud nj mann Heisn dant,
Inn ing nod dt ing magt mann Knegn,
Fond! Fleg mad.
(: gand Far jam md Graadm.)

Absaces. (gaan til sid.)

Min Fahr twing mig nj, mun Ludning Jann Fred!
Du sann dt for Fonds mun Hjihr,
Jnd jeg Krom:

Eyg hrihr, Heud nij þaw gnvalt mod nig
bnn;

Eyg mátto alland til ----

Astab:

Gnad! tór vú þún nig?

Borvorþnn! þig, Gnad vil vú þorklayn Dig!

Asbaces.

Ent mad eyg ikki þalv; mun eyg vil aldri
giórn,

Bor ikki vhnn vú Inþaling at þúl þór.

Astab:

Drlan! ai Dijrkr Va, til þunn þróm mo
Dg þnn Gnnn Bnn Gnad at nig ay Dig þó
Jorn,

Bond! þólg nig nþbn; Gond! L. Gandvil mad hog
bonkþórn Gnn

Asbaces.

Gnvalk! gnvalk! Valvakk

Astab:

Tín Hillu hjnn eyg!

Asbaces.

Gjnly! ginlynn, Daunnabr.

Arbab: Lasst jetzt Euch, meine Freund
(zum Wagner.)
Ihr Leute fort, es ist genug, ich will forbitten.

Arbaces.
Ihr und mein Sohn!

Arbab:
Gnade vor Gott unwürdig!
Und doch noch will Euch und mein Herz Euch
Freuden,
Ihr zu beschenken, ich Euch für Euch nicht mehr
verlieren. (abit.)

Scen: 3.

Arbaces allein und Wagner (zum Theil
versteckt.)

Mein Glücksstern geht ganz unter,
stürmt sie
Mein Wohnung, mein Sohn und Freud ist mir genommen
nicht:
Einmal übrig, zum und Thron an mich genommen
Endigung,
Ihr und zu mir und ich, zum Abschied
Euch zugunst;

Og Jordan fuld Land om Dit Øje vil se
Der gyldne Sæd, som min, med Frihed
Min Kald
Oh Himmel! Hør dog bek op mig ret min
Kun!
Og som tilgiv mig Synd og mig
Kun,
Og som den ommelt, som Himmen om
mig Faar,
Ret! Kal jeg Gods Land, da Lad den Kun
Faar!
Ek Kriste er for mig, til Lønning, med
Tilbage
Kun, naar mandig jeg min Bank med
andlagn;
Naar for med Fiendsbud mand mig Fra
mit navn,
Dør jeg, Kal nogen dird sig hædnig Gud
Faar.
Drukne, Kuld med mit ord min Bank
Kald!

Vakij, hand Snughelsk mind kójsk mannk kór-
ginlik:
Eg ing, og sidn hand, Nidstaukn modnig
sar;
Haudnij, mun sidnn ing, sormikk sra hofsk
var;
Og nij kodsam, inn mig, nr Dolkn kunsku
Senynn,
Hvorund Nidginnuingnn Konk sonan var
Svannn,
Da, Hvonan aldrig nr, sva Faann ürsjegr,
Eigk
Ok ing Land dór, mun nij sorglannna Saulig
ligk. (gaar bort innallan Magtan.)

Scen: 4.

Sernire, Skandane.

Sernire.

Ey! sva ükvaldelig nr nij thn Modgang
Kirk,
Sam ginilan mig i dag paalegynr i sin
Vannk!

Mandane! for mig.

Mandane.

Kom Semire, Ladmig gaa

Semire.

Hvor vil Princessen hen, mine Fine Herskab

Mandane.

Til Baadh.

Semire.

Jeg gaar ikke, og vor vil De

for, om det muligt er, Arbacis Sin at mø

Mandane.

Vort Øjemaal er vel for, Eiendigt: vi vil, n

at vi kand vorde gane, og ikke anliggen

er, at jeg vilde Frøk kunde mage hen paa

Jeg skiøt Øjeblik

for di min Fader ved jeg kand er Lenn

mig ret.

Semire.

Er det Arbacis Sønn og Estrerich Eigt

det Tale paa?

Mandane.

Ja! det er Xerxis Datter eligt.

Jernire.

Hvad Lomme Prinzessen da for ny Land
Grandmoder Frakt,
Man ihr ny unge nu Prinzessen, som
Land Farfar?
Kommer det jun saly Land jun Prinzessen ihr
Ged,
Og skiergn Frakken?

Mandane.

Ney ihr Frakken alb for
niels

Jernire.

Ved det ikkun ingenting, da mod Land Vor
Vik ligge!
Kuelsker vik for det! Og din grunnet det for
ligge!
Ligge paa Land Vor! Man spørg for Bmne vik
Grantz Land,
Om ihs bedste Riged til Farfar mars Land.

Mandane.

Ah! Ja nil vi paa ny nik Grandmor,
Ligt giorn.

Hvi mil vi vhk sea vinn fra vhnn Land
Hvorvnd, vor bavisfta Sernire, vi vel vnnd
Ok mig bnlagn mil vel vnn Inginskigsnd.
aria: Mandare, ~~Hgtaig~~ Ch omrvinde, etc: Cabib:

Scen: 5.

Sernire allanus:

Eil Swilken sik Saeing mig mel for B Sn
vnnk.
Da ing nunk an mig hnn vilzikn vnhn
Eunk,
Og da ing jus gar vhn til minn Kiærk
Eil Swilken ing mid Leed og Glov Cunhn
Princesen, Saugnn, yi, Swad nu nn nnn
min Sakn,
Og Saugnn Broder sels, mig vigun Eiga
Cadnn,
Hun Lign sam an Sag, mik Sienk gnidn
an,
Gi B Snor vhk ænnyB nn, og minB Fordn
gn Land.
Eg vilk gnann Snapnank i mork for vhn
nnnn,

Kön ing alr Kystan snar mod mig sig at
Sonnin:
Hvad, Kaling Björn Vil, sig nu, skiöds ilsorsagt,
Dag alt for mag imod saa stort en Kiempelag
Aria, Semira, Naar nu Kong Ingemar etc.
~~Kaun skotbard Kneik Band foo Hvinning~~
Og vonn Hämnun,
Og vonn Hytnun mod Skön og Kön sin Björn,
Da Lösn Landen me, og Gülbrk Kopyn mig,
Hun alt saa Arbejd, skier og Kong sin
Hvidne til,
Hand Kaushk for Dun sig Kapitant at Bid
for bejdr,
Kömanden Kerlig Ihk sig Kjöne gullenlög,
Ihr;
Saa gaarn Ihk og mod mig, og saa sonkniv,
Ihk nu
Den Hand, i Hvilken sig nu Skinbunn
~~Hvad mig Hvar.~~
(abit)

Cl2: 6.

Kong Kilden vil Kongelig Bord, Kvori ~~ikk Kongelige~~ Bord forbauses, med vil Skaun paa thu vaar sik, og med thu aarsku sik vogln Norden for Kaadsgrupperne, saunk ak Bord med thu Kjöjer sik op Skouun. Artaxerxes Kongaard og Drabantere og skiønde Kong Mord, og ogsaa, følgde op ~~Cir Gjarden~~: Bagtur.)

Artax: til sk Kong:

Jeg vil indskiærpe Jer, for Kriegen ak lik, Kodr,
og vinn Kovns Red paa Skouun ak Er, Kloks,
Kun vil sk Land, Kvori jeg vaar Kone Kon, gruk,
Er med ulykker og Kormindring saa Kaard, sk vinn ukendt Kaand sig Kiøgter for ak Kon, Kong vinne Land Kommer Sikkru Kong.

Hvi mon Mandane og Semire dirfves saa,
Din Gram at vinde vor høyb Hof-Audience,
saar?

(til Xerxes.)

Gaar ud og snakker vhm! eig længer med ds
Høn,
Hvad vhl vog nv, som vh for mig gav ds Gram,
førn.

Scen: 7.

Mandane, Semire, Hr Forrige.

Mandane.

Hvem Artaxerxes! kom! staar nu hiemme
ds,
Hvis Mordnv gaand gav Lagt vni Farhre i
hi grav,
Ind min Ingivring nv!

Semire.

Hvij Kiære, Naade, Naade!
Gav vog nk Liv, som vij gav Hyld i nogen
Maade.

Mandane.

Ind gnnla Persien igiennem vhm Hiend

Zernabor vig am Jorn og Anok, wnt Lagn
Lun

Jernire. Jernire par Lubr.)

Zbrak!

Mandare par Lubr.)

Zörn!

Arlax:

Baarr op! Baarr op! wis
Jinnte

Jek thun Jorg, Lagh wnnr wid Lihr, Jolen
Punnte.

Scen: 8.

Arlabanus, Dr Jorrigr.

Arlab:

Ver Lihr Kudjind nr d. Lagr. wnnt an,
Jan b;

Jandwil nji Jnelfre, Jand Jorayte Lihr gün

Arlax:

Jar wil Arbaces da nig mod min Bill
nöje

Til ak Kordánnur sig.

Sernire.

Gvað! Þánnur gann til Vóh
O! gvil Kun Guardar! Þal Sernires Bródur
Þaa.
Kaa Þamunlig nu Dáv. vhk for virk
ak gaa.

Atlax:

Þú giór mig únk, min Sernire, naar Þú
minnur,
Þek sig i Þinn Kag, vhk naun ak Guard for,
kinnur:
(Til nu, af Dagbr.)
Kning gif Arbaern.' /: til Sernire:) Gvað ak
mig nú Þann Þal Þaa,
Gvað vgnn Kakr Þeln Gvað Þannur vann
unnar,
Gvað unnar Kordánn Þann, gvað unnar
Þann ay Kninkinnk,
I Kvel Gvað Kvað, Þar Þal Gvað Þann Þag
Þagnn nunk,
Þú giór Þann til Kgnnk i Þinn Þag i nuk
Þand,

64.

Da omrgivnr gaw min Sanla Myndighed.

Artax:

Hvad? ing Gud Daww.

Mandane.

Eg ar skk nok forwunnr
Ak vil for Wanskab gaw vil Kongx pligt for
glemmr,
Ej vil ik Kerhwnn ny Daww magtwg
Hvid vhl vil alvor wnr ak Krafft Kwnn
ey.

Artax:

Dw Trop skab jun ing mad, vhr Kow for
vhnn Kader,
Gior, ak ing ürhn Krygh, gaw fagnr omnr,
Kader

Mandane.

Hvorlenks! Kerhwnn skal talch Kwnnd Hw
Hvad mwnnr vil mal fod ny Krig vil vhrow.

Artax:

Hvad Lund vh Krig? (lil vh Kow) gaw Twogn
ak indsnnh.

Laarb Herrn! wodurch soll ich
diesen Lob verdienen;
Ich bin! ich weiß es selbst nicht
recht,
Ob ich so tugendhaft bin oder tugendlos
nicht.

Lenire.

Ihr seid mein Bruder;

Mandane.

Ach! wenn mich Götter schützen!

Arbax.

Laarb Herrn! Prinz und Bruder sind
Ehren reich. (Da Lenire geht.)

Arbab. (zu sich.)

Tugendhaft! ach dass das Ding
Nie da wär!

Mandane (zu sich.)

Viele Zeichen der Liebe sehe ich mich
In Erstaunen.

Cen: 9.

Arbaces i Louknr und Magt, da forrigt

Arbaces.

Saa gaar de for nr og nu i ch Langsyn,
Saa vaikligt ubgad til mig Elskerey?
Ak min Glodigzed og Sanda Perjer
Bortsamenk Kund Taal. Dig! Langsyn!

Arbax:

Laadning Dom
Forlangsyn mand mit Land Sindsyg
Dagny,
Og mink Land Sind mad dig nr Lagt
For Dagny,
Jeg sig, min Arbaban din Dommr
vorn Taal.

Arbaces.

Hvilk synes Tavsnr.?

Arbax:

Ja. din Tavsnr,

Abaces Lagtw:

Gyldend Dall.

Jeg vaanr kap ak Skrod.

Arlab.

~~Jeg vaanr dig nok,~~

Det dig nok ~~— kersomt kaldnr kappers,~~

Ek i jaa kal nu Lay ~~— ing kand ak Skrodg~~ man nigtid Dolknr

~~Kaknr;~~

Gyld kandnr vinnin Sank.

Abaces.

Jeg, Jaanr kandrakk

ind

ek Inn min Sarkr vin ek Kark ekk Dnd;

Ja, vaanr ing kandnr, Gnod kand nr, dy Gnod

Lillig.

Jeg nr, dy ek kand vay min Dark Dan

Kne afligr;

Kan vand ing ny, Gnor kand vind dennigk

Jond kand

Juod thu Soldig da Finds Dugz/B Jacob Dand.

Aclab.

Jx mirk Bördmaal nx, au, ag Jnon
pitlanik ginnth
Jurpronds ~~ux mon Kuyk~~, ag Völyn mann Jn
Cunnth,
Jnn ig mann-nonn, Jnod ig ndn nn
Jan Jnnn
Jnk vag for vin Syer Jnn, ak mandu
lidh Jnax,
Jan Jadaan, Libig Jo J. Gi Jnis Jn
Jamh gnant
Jnirin Jonn, ag Fulyk ik Aland Jan Jn
Jan Jnant,
Jo Jamh Jn nig nj, Jan Jannnn
i Vin Dag.
J thnnn Jnkigx Jo Jandig Jnak
i Dag.

Arax:

Inn ánum Skahr!

Nandane.

Hann nr Inn nj Lon ab Lón,
Hvad Klaynunal I Kuid unud Inn nunden
Lón,
Hdan nikin Lon ab Fran Aud Laykb, hjá
Inn,
Inn til fit Lonnar gaud i Kagnn nognb
Lann.
Lad thafton thunn Dáj Lonfonk og Jann,
Linnk Kenn,
Lonnihn mann tiú Longinn ab Lonk,
Inim,
Lan thk nj Lón Kaud, Hvad Kunk Jnunn
Hann,
Inn vabb Dann, allar nj, und thn Aud Kay-
Ka Hann.

Arbaces hefk.

Ah! Hildnn dikar Hnd Ag Hann Hnd nihn Kiga!

Arbab: Jotun sig und London.

Arbaces. Tro Imgis! og for Guds vil sige
Mand gar vi klagt dig for Kongen Jarn
mand,
Og ildelig viljer, at Hyllingerne er for
vil gar mand snagt dig sit forseelser, for
at for,
Din sik vil konsper vil gar mogt at for
for.
Ynk er skinnit, at vil Princessen reyst for
Og farht Kongen, som mod vil Gud for
Kommender er skinnit, at Kongen for
at Livet,
Ret vil dig mik, Trap gore Kongen Jarn
givet,
Min at vil gruban Kers forreins, Hat
mig,
Og mind nu Dag, Morgen Kers Gnaad
var at for.

Hvar alla vísir tryggvan dreingr sunnum
Eigi,
Ey munu tilligi mun Tanngnjóst vil
Ekki eigi,
Hvíta allar vé vin Ey mun vegna sunda
Land./
Sva sonr mundi Glant, ok vé unnar vorn
Ginnunga Grund.

Atlakvida.

Ok Gunnar mun Harbr sar ok Hiorvi,
Vendi, Gladni,
Ok Dalkon, Hogni, ey Sormunrekon
Sormundi,
Hvarring Hialmar Erli, Orkon Hiör,
unligi Gunn,
En giór Kostjórnungar mod nig Gunn
unn ey Glum,
Ok ingun munnr Lund thvonnr Hrimlo,
mundi Hrun,

Og vay Land sigun mynr und sig ũfstjór-
nenn.

Artab.

Lunáss skk vil, sandsmuk vũ Land, og
til skrund
Princessens Pũ til Islands, skum sonn
sig sva mynr

Abates.

Skal mig Gorbr vil, ok sig mig Land
skrabun
Und ok Evalmodigk skul mund mig
Jorden Skrabn
Jor Gorbr sig, Land sig mik Jarth gjeb-
nur,
Gjá fyor skk dimmsk ns, og mindsk for
Vnagn Land

Artax:

Ruf' Land og vay ok sig nu skagn eñ stjór-
nig for,
Sam skn Undskrifnd, ni Jar for sig,
Land-forn.

Abates.

Hklin Langr. ing þar Eirk Lundarin
Hyldigsa
Lærðr, þann ing mig i nogrk Hyldig vard
J þau þrjatanrk, mann mund ynd kirkiu
gangr,
Þa mig var þagnn til Mæssiunnar
Sonlangr,
Þa kirkiu gangr Graar mund minnk
mundk Mær,
Eirk ak ing migun Hyld i Langr, Mordr
Jon.

Ordab. sagn.

Jmilkun Dáu! Jmor Dondk exempel ok
Fandarkr,
Hand nij þau Einkligt ad Eron Hab
mod hir Farkr!

Pandane.

Ok Hagdr Einn, og þann Dalm minnk
giör.

74.

Hand thylor lignkiedt tor skjedig agtes
tor.

Hvorfor Lideuhr mand sig vel Hvordt
tonn
Ske Dannurne, minnd hand nij sin
sleigt vdvinn.
Ske pr hand kuhr til anklagth, mnn
hand tor
Skrigen Skaffne, sijk han mugt thds
tor;
Han thd vad Langnn Lend til bordig
Hvn at gjnn
Hand Jiurn hand, at hand nij mistaud
sden skal Lenn.

Abaces.

Han vil Princessen vn min Dor.
Mandane sagth.
Kleinidin und
Mit Jiunth! Skijk Jord Hand!

Artab.

Princessens Nedkinfind
dor sin fyr: skuldu Leod til bor lig som at
Rafsa,
und Laugn; Mordinnu ok Eark Arnugt
ofstrafsa,
Opmuntrinn mig til Dyd, og til ut wisa
Inn,
Hwad pligt mu Undursaat sin Laugn,
Dyrdig nu;
Hun skuldu mad mina Dan stal Inla
Lägnk Lorn,
Ok mund unbordig bor og Iron mod
Laugnu wu;
I Kalgn thssor af thu Souveraine Magt,
Dan mig af Laugnu nr i thnin Dag
tillagt,
Lordömn ing mina Dan for Laugn Mord
til Dod.

Arbaces med sit blod for Kongens blodstal bøde.

(Gradum Principum Persarum.)

Mandane (Regina.)

Hvad hører jeg Herre og Konning? Øjne!

Arbax:

Hjælp mine Øine Lider ikke mine Øine, jeg overgiver mig

Dem.

Arbab. (Farer og jeg giver Kongen

Dem.)

Her er Medicin, jeg har alt Herre Øine

Farer

Og mener at mine pligt herved ophører

Ender.

Arbax:

Den dør, at Guderne vil jeg Herre,

Arbaban.

Kongelig nåde. (Gradum Regni rend at

Regnum ogsaa Konningdom betyder.)

Scene.

Barbara & Cyprian.

Er skal nu Farer Vel, som nogen Ting
Land staar?

Mandane kommer.

Ah! Gud naade vor Herre mig.

Arbaces.

Princessen skal Taare,
Ind nesten ak jeg vil dø Dagen inden for,
Ond,
Og under mine Klæder gaar paa Ond,
Eiendom.

Mandane.

Du Dagen skjøl, mand og ret glad sid
Land vorden,
Fordi jeg nu kommer til ak finde mig ak
Glad,
Som Land mine Herre Leod saaledes
Sovende ind?

Asab.

Da ing nü Jar Kürsmuk mich Dammar
Eudnik,
Dan graabnr ing, ab mig Dorjaudingan
tillahr,
Jnod mein Parkals Pär, ab nüsk mig
Jan Sahr.

(Lil Asbaes.)

Tergis mein Pär! ab ing opfannsk Jab mig
Ab Jarkn Sinnligsnd, thn Kürding Dan
vig:
Dnb mnakk Pna, nnar ing nb Jordig
mikk pnn,
Jna thb ab Jolk ap dik Exempel Kürk
Jonn,
Ab nenn Jangnn tron, Jan nü Jank,
nbdigsnd,
Dnk nn thb Jr Kdnad, ing Jor dik pinn
mnd.

Asbaes.

Dnn Dandknubdigsnd Jann i Kis Jinn
Eidnn,

Gramaahr ridder mig til Leiker Ero/
min Herr!

Hand ing wil gaerne Brud, Vil ing mig hun
forgaae

Ret alle Loed, som nu Nidvaehr: Og forlaes
ret Hannem, og i/ke ret hun som mig til
Kiehr:

Vier Herr! ja Garban ret Herr! ah und
Kehr

Er ... Ret! ing skiegter for, at ing nunn
med ing Kor

Ver Fiin Pige. Lamme! (Hand gaaer unn under
Hyg om igien.)

Stax:

Jeg Zitron.

Mandane (sagt:)

(Og ing Vön.

Abacies.

Hermann! Gyrd Jer Vel Kiennet! Ret!
min Herr!

1. Jan Laukr paa Liun.

Jeg vilde ikke Ord og Ihre Liun forlade,
dör I tilgiuur mig thu Ommildelse,
Jan ikke vil Jan Dörg mig forvanske
Mit dedvilligt mean, mau vil mon
mig Liun tage.
Jeg vil gierne mig thromme Jan
Klage,
Jun thi jo mid Recht thin Jomd Jan
vinde
Min Dam, mit Hiörd mit Lio mig thi
vedtradinde Jen
Jeg, Jan, i Jorthu for Jonderlig atten
Mid Jandig Tiltiegd min Dammer alle
ere.

Svar:

Dit er alt vel mod min Jan; Jvad vinde
dig: Tilgiuer
Jun dig, Jan vil Jan ing, ind i gierne
Jun,

Fyld, kors Tr. Selbigsd Nei Skridun mann
Sr Lagn,
Kam. Ludwig thrfor dig i Lagn til ofstand
Lagn,
Og gaan paa Dank!
Arbaces.
Lagster Vr thinn sid Pr Lai,
Min Liern Fadr, ofe nu Vilj Saleg Sai.
aria Arbaces: Farwel mine Liern Fadrneft
Ord ald Lyd Lan an Lrank ag Lerry
ok Land Pds
Kil paark, tro Pr min reftwerdig Pr Princeffe,
Longsels fig, Lan nu opnigleg Vindedan,
Og minde Lark gaar Fordin, Lan Pr
Land
Dan Vngr Lagr Lu Pr Lard Land Lorbind
Perk
Ord alle Linnd Land Magt! Dan sielerg
Vin and glad

82.

Cen: 10.

Arbabaïus, Mandane, Semire, Arbab

Arbab:

Mandane.

Arbabaïus

Arkab:

Hvi vr gúð ikk thu, sam mig dyfidsk for,
Dg mig sum mod min Fáð sva, for kgarnk
vor.

Mandane.

Kyk vr mig, dg mund kór for sváðunk
mig hrámum,
Fgi gúðs gnad mig sor gjork, mig mun
Lúnk sám.
Dg gnir Arbacis Fdg gnanign for dothu
Dam,
Dg milk mig gvanign til Dáthu dg Da
Dam.
Mandanes gleyk thk vr sin Kardk Dáv
uk Gnir,
Dig thminud, sam thu, thr gunk mayk
dg Gnir
Til uk afsigk Dam, sam vú thk sounk
sov gak,

Sk.

Dig, Jegnr ing, nr vhk nu dnig Hlaun og

Jack

ok vin Jon Knong og Jard nu Jann

pilk nor,

Og Jallnr Thlodan, nid Pardon, vin Jan

dictere.

Jak Jok's nor nin Hligk; vhk sig's thnid

War vin; ing Jynk nin Jardn's Mor,

vhs Hod.

Jnikinndlsr mig ni, Jand Jakk Kinh

Jannn,

vhnn dig Jan Jann, nor vhk Hlinidsk

E ok Jordann.

~~Stafaroder Jjegnir fó Jyrsen.~~ ~~ok~~

Stic Mandane ~~Hjá bort i vilk Jann~~

~~Hiúl stig i Ormbog, tóg Jjónsjaurun~~

~~Jaurun,~~

~~Jaurun Jlokturna dik vplaun Jy~~

~~Jaurun,~~

Scen. II.

Artax: Servire, Artabanus.

Artax:

Lemire.

Hyi Herrer vil mig for vil allerkiær
Barbarisk Eigvan. sir vil ek Lark for
Mod mig vil kiærligst. Er vil ek
vil for vaar
Gaar godst, ek vil mig for gaarn og
hvidvar.
vrig, hjærvig, saar til Asbaces Øster vil,
Og gaar vil brodr, saar mit hjærte hvil
Jakk kiær.
Maad saar dig vigs vil Mund for dæmt,
for til Død,
Hvi saar maad dig hjærte vil saamm
Mm hjærth;
Er vil mad likhigst. mig vil Mm Hjæl,
Ind saar;
Dik Mm Hab aldrig ind, mm Jakk
og saamd vor

Index.

Erkan eng i thenn bog go Jan Jomfru,
thr giorde
Eier magt ok Gelsk Dan til Gothe allan
Eiuth,
2. Gaab ak Gudenn sig for Sinogn Gud,
Gu nogen anden, til ak Gaan Saluand
Gud.
Gui Leiuner eng ok vig Ni for Engan
Ni Gieruth,
Dui eng an eilen thn, Gan Gan Gin Gudan
Gelsk.

Jemre.

Til thenn Gier eng vig for nu Gyng,
sig Gan
Gan Gaadn, og for nu Indeithn Gigelsn,
Inn
Gui Leiuner eng i vig nu Gdanne Gin,
sig Gigelsn,
Go Gaeth og Gran Gos Gnn, Gan, naar thk
Gielsn, Gigelsn.

Eng vnnd ek saadann Syng nv Inne fo
nv Pr Liyn
Mod nu dagynk, og ek nv vnnv saak dyl
En ek saad, Fadn mid Troelouidig Gud
Oeu Gorand Sn, ok Guod audi, nu Baugn
forbyjn
Jann tilfojn
Eng vndag mygnk me, ok alla Fadan
Jeon
Jra Eghiefsd mid dagynkan Skoon.
Vdann thun Borg, Jann vil mig Jnv Jan fo
nar sagn,
Paalnk nun Sormykt og Ginnkn Jann
Indayn,
Elleing Jongkunnv nannt, til Jnnu
Jalv Jn,
Ok thu nu Baugn, eng nu Vndan saa
Lun nv (abit)

Scen: 12.

Artaxerxes, Artabanus.

Artax:

Kiu sar tü gónk, Snad gün til mig sar
kordnk sigr,
Ds Snad Enbrüzhesnr thu Ekbatanum,
Ligr
Snad sandan Likarsnd ds sarafnr sar-
nod mig
Ertöskt, Kig mig nü, min Vnn, Snad
Sjirkn Kig.

Artab:

Snad! Snad mk Kangnn Kig sormasht,
Is kordnagr.
Sönüthn sig thsfor tilsörkig sarn ok
sagr.

Artax:

Ors! Artabane, ing Ilsjirkr ds sonknd

Arkab.

Og til Svarar ginnar, ok Nú Borg ar mín,
gnk Sonr,
Hon mun billigr Nú Lúr Líkr sjálfr,
gisnar.
Eig mon hann glaðligr Váð at Búr fraka,
gnn Leirar,
Þar Konar Sjalfr Hr Sér alls Fvað nýtan,
Digk ar
Og Sam billigr Dig mar vinr minnar Líar;
Hlig Skinbunn Hamingd at Eyrar Sk
Hon Hantar,
Hann Gnir oprigligr Snd ing Sar Sakk mar,
gr Brónar,
Og Sam Sva Hon Lúr ok, vi Bónn til Sam,
mun mar,
Snd mig Sendandr mar Sorbúðun Hand
Sar;
Sar ing Land Sigr Snr mun Sálar Díl
ok mig Ar. (abik)

Cen: 13.

Arabanus allanus.

Thi himmelen Herr Gud! nr ing va pa
thi sida
allenna Lennu Gnr; Swa ing Land Lan
Gnid,
Og Vri thenn Herr og augs Vri Ta Lin
Londswinesa war vor nadig ok venn,
malsh,
Swa ing Lenn Vmack til Arbaris Dan
ok Gelsh.
Ind, ok ing Skelsh Gann Fordarin, Gud
ing Gann,
ok Gud Gann Dijthu, Sem, wan Vedrig
Gelsha Gann
ok Londa augha and, Lengh minna thi
ok giorn,
Ind mera th, Signr ing Vannskig Gesha
Gann

Gas mig ondvendig vöd; i/ser da ing kon,
ordu
ok gaud kór vierk vón mud saan Snr, Gak
ug Ekom,
Sam an Snis Vehor, mid gaud vierk Eimd
Liób,
Vad mig, go Gmil Enn dag der Hjerdan var,
ok vób,
Snn thu go Jaan ing mok, ok mid Brdacis
Dóf,
Og allad nj, mid Eis fúl Kamum dyg
Jnd nót.
Gak mig nn til mig mid Amdr vierk
Kom,
Kom üdi Kaugnd Mord Mdvirkr Jelg
ok vorn,
Kaupmk ing vid mim Dam Kobacem
Limdk Kuin,
Gvo am mid aldrig nn; mi Kvam nn
Kordin,

94.

Saa vil nÿ Gallor ing gaw saman

Jeudamann

Eng andth gar aug sels, wil thator eg

wor

Endeudh Jrondurh ing Arbaden and

Land.

Eng Jacobar thd Stee sinn, Skandsund

thr Land

Thar ndth Dan gaann ny, mand aerig

Jar arkann

Ved magnd Sÿnsar ny gaw Liand Lengu

aria: Af Skrael for Sÿnild faldrede: Jarnt.

Cabel

Ende pad dett andet

Act.

Actus 3.

Scen: 1.

(Corn Pallus ~~that~~ ~~accompanied~~ ~~him~~ ~~and~~ Pedi
Horatius, Item Arbaces cum familia)

Artaxerxes, Arbaces.
cavating: arbaces. Pol, fui tum du salaugn ek:
Artax:

Arbaces!

Arbaces.

Imimmé! Imum fur tum mir
Laugn mind
Te ihk kalnfuc, ny Anarkligr Pid.

Artax:

Giu dig likamb mir Dom, ti fum mig
Jum til Rom,
Allrum Pk for dig, am mündligh um
ek modh
Arbaces.
ek modh mig! um thr-mal magnu Land,
mig minn?

Lor thu, gnio Vålsdan af gand Sarkr
Falsak nr.

Stax.

Lin Fillr! ni thram nu kudnn gang mi
Faln,
Lam nü, nunn thk nr lirl, ag ünhu at fo
Lgiv vig, Prag gra klügk ad thinn Lal
gang; thu
Fig til nk ran sank Fad gra Klakk lonn
Gnn.
Og naar nü Lannnn thu, Fal ing Fnn,
Fraln gion
Lil vig knnnFnln dond i Fikingfad nk
Lon.

Stbaks.

Ref. Gnnn, Ludwig Fon, ing Vålsdann
Fand Gan,
Og min for Fnlfr for Knndnn Fignd
Flan,

Eng minde gaar forbi om Eel for Baar,
Laugnis dem,
Og lomme mig nÿ stel par,
Venere.
Saa eng me magne Tand vor Eÿeblignes
Liv vñ, eng vnd mine Dør og Eÿeblis
Lomme,
Gaar Hjem Enden, og Hjørdrene
Laugnis dem.

Ordax:
Ind nr ñmñnEgh, at thu Land Mes,
Vehr vem,
Saa talen saa; Hvÿ! Hvÿ! Kñmer,
nÿdig Hand
Saa Lidt og Vael Hjem for Eiegnes
for Land.
Eig Landsmaad maa thu allen,
nr Kinder,

98.

Hvis Kjærne Gemal, som Eyr, for Inden
Vrsaken Krimer,
Og skyldig vil dig sig for Retten for sin
ting,
Saa maa dig ske, ing Land Lysning dig
Ok dig.

Arbaces.

En Kjæltring som vil selv sin Kaptn Kjøbe
Vrille,
Og skamfød giøre sig Landsmænd, Land og Fæ
Fælles:
Som Tamien Kongen! som gaar ind i sin
Moders sin
Egen Lemmesvane ok; I mand, Smonerik ing
mæ i Land
Til Kjæltring Kaptn ing for Vrsaken
ok paadrager,
Og mister Kjøbin skin ok mills Folk
Og Pragt.

Horax:

Der, vhd nn grudsk kunk, ing Gdsn kün,
vhd Jarn,
Ved vndvligns og vh vabnd Jinnto mar
Din Jonnd Caracteer; Jnvolor ing og nn
Jnvolns
vh Jinnbh jo Jod dig, Jonnd ord vü pgnn,
Jüdnn,
Og mnar vhd nn, Jnaskund ing vidn Jnn
dig an,
Trods alle Kinnvhdgn, Jnn Verdis
Commend.

Horaces.

Der Jnnd nh egn nr mig innd, og ing
Lidlign
Ved min Kpsinsgn mnd eignn kaing
vh Jign;
Dog Kinnn dig nudün vnd vhd ing kgrd
Jörn,

Ah ing ŋ̊ſſlyeŋ̊ig nn, nunn thngo mil ag
Tóv
Thdrnnth vón, ſtiaidh iig Jarr aithbaw
Cyarnth.

Abax.

Dhean Abaies! Jnod nig Dig Jarr ſonſeas
Jurin mirk lorſet nn; iig wil Labyinn Dig
Dg ark thu Thjanſigſnd, thr nr Lhdronk nig
Pan Persiens Rygnith, i Comn Dispens
Pan thnſtor Linn Dnn! Lnig dirbnn
Tóv ig nnnn!
Pan thbak Rargtnn ig Dii Jklugh, Sal
Linn nor.

Abaies.

Thnn an thk Kannnn ŋ̊, Jnod Thaark
Pangnn Jar
Lnwig modnig, nn thk ark Jond nig
Jar Labyinnk,

Kunstrouk ing wdnw Dam nan Lennw
Kenirk fra Eins
Fyndenudnw wil Vn kold wnl ikk giork
Kig
Om gann.
Kodax.
Arg! Kinni Dan! gann Vig, ing Kikr
Kig!
Og Land ing ikk Vig Kuygn wd-niw-talk,
Dkdan! Jna wil ing Vig, Jan Kongn, Kkb
Kpdn.
Kn Kok Vn Kjstn; Jnis Vn nÿ wil Jnd an
Jan nw ap Jnkig og ginn Jnidig Kunkn
Vaw
Og Jan nw Vaarkig Mand Kkyk, Kkn
Kyn Kuku
Kondinsenk, nun Kroub Land Kkb nÿ
Jan Jnnikn.

Forbjy vig thysor vonk, og synge ek ek
vr mig,
Kan skinden vig vid Eis og Einligsn
til vig,
Og vin Kæpinn nr. (: Arbaces mil gaan :) vog mig
Eis Lirk tilbagn!
Jeg unnan vig mer nygang i Fannkildy,
Hand Logn;
Kan, gis mig sidst Kjøt! — (: Engyn) ikje Kvid
vij sign unnr,
For thun gang, unn mon forsikrnk,
unnr ing snn,
Ek skelkt Kæmin Kjyjnr sig ok, Kæ
Og Konnin Loggn sig, ing unink skal
Forgirkk,
For ek skan vig igjinn sok i snevkam,
unn Kaid,
Ok gimlhr Kiñ, aun mi Kandane sill
Kand.

Strabaces.

Ach Herre! Herre wil ehr Joseph Israels ætt
mine.
Jeg Herre taukk at jeg Jos Herre skulle
Herre
være Medjerl, og ach Jeg med Faderdesjon,
Jeg skulle Herre Jesu ach med mine Herre,
Jeg jeg Skemmer! Herre ach Kierlig Jesus
Herre
Forvandle os til sig, og worde ach
Jeg Herre,
Som for Jer Kierlig Jesu til mig i Jer
Jeg Herre,
Jeg mig forfølger med ehr Vandlig Fad.

Strax.

Jeg ville ach Kierlig Jesu os med mere Herre
til Jeg,
Som Jeg Herre Land, og Jeg Jesu Jesu til
Jeg,

Cen: 2.

Atbacs allnn.

Hvad Land — indbildsk — afg. skb saa
som Aaar,
Indbyggerne mig Laugt mere, og mere til
Jesu tjene,
Land skb modtage — Hvad Land med
Kjøn mand —
Hvorledes Kirke sig Forfatter sine og mere
sig konge — si, skb mange Troelige
re,
Ord for mine Hjerte — sig Kjør sig
kjøn mere
Ei skulle — Vandret sig nu mere
for Kjøn Hedninge —
Dag, sig Jesu gjorde ved Hvad mine Sønner
Elske Verden,
Jo mere ned nogne Sår ved mit Kjøn
mere til.
Dies skulle, saa sig troe, saa skb
Følge sit

En vigt Tragedie, vor Jorsing vnnu Jaudn
Og mein Daumikigsnd mig for ved Kil
Fixkinn
---- Mun nstnr vhk ing mad, tó ing mid
migsnd Jaan.
gid Kun Ensbredt mod mein Haandan
Lein mean---
Dog, Jni nil ing mig mid Kvigsn Laudn
gnoln,
Og paa Jan Jamligk Dnd, Jan vhk, Lan,
gnr vnoln.
Jen vhk Jaldhk nr; ing vigsnr Jrop
mein Kvig,
Og nidnn mad mig Kn Kinn Kjölig
allnr nig
Jen Jannunnr ing nig mnnr til vhk
Klok til Lagn,
Mun i Laud Kjgdig snd nil nuk mein
Dagn.

~~Ljubi Jünger Leben in Tod.~~

Jnan vil mig Cimt inuk.

~~Jno vil mod aldrig mig Jnndun,~~

~~Jun Kiünb min Jna ünviglt Liodun,~~

~~Jnd Kiann ügne Jnn mig,~~

~~Jog dor ig ihn Jualuodlig.~~

~~Jnardsnr, piinsk Cÿnamiin~~

~~Jnan mod mod Abaes vin.~~

~~Jog Skal nigne vhnvdi~~

~~Jnn Kiünb mig Jnrónn.~~ C: Capo.

(abick.)

Cen: 3.

Ababan<u>s mod mogle Jamm,</u>

<u>vokvh, for ak an Jann Jaugnn.</u>

Abab:

Abaes! Jann Jnr Jnnn! Abaes! vhk nn

mig,

Din Jarhr Ababan, Jan Jrevnr Jnn

Jna Dig!

Hans Mann sig Kirk Hans sin Kop
sig Kirk Kinn
Arbaes! ---- Hinne! Hvor man Hans Vej no
Hinn.
(: til sin Kol. :)
Aff. Hvid Kolgs Kud Kr Kenn Kömyn
Hunnding Kanhr an min Kä ------
(: Hans Kanhr i alla Maan. :)
Aff. sig Hans
Hvn sidn mann --- af Kirkeling Vaann
sing nn Kongn
Eng Hinskn --- Hvor Hvn Hans mal Kirk
Hun nn Kongn
Kindlöb Kongkald? --- Aff. sig, Hans Ein
nn mid!
Eng nn mid Köhnik Kongkalsn Kr Hans
Og Hirk Kiggnn sig Hvn Hans mid nk Hinn
Hans Killg
Kä nk mid Kolan nkl. Kinnn Komkil,
Enk.

Ag' Sáv, ag Lúnn Sáv. Arbaces, Snor nr vil
Lynn vnd Snod dig nr nidvs --- an vil
Sær Lín nevnd.
Dm gyrnum hiúnne Sær ny Lúrdsi
sin Vnnon,
Ek Lúnn mirdhe, til ok Siúrdn nig,
vplanst.
Ind nr vhk mun Sa, Sam nig Sor nenn
Land,
Og gion vhk, ing nig Sar Sonsk, til
Vand.
Dm Vmirksnd og Lnine, i Snil Lm ing vn
snenn,
Dm min Arbaces nr vpsind allan
Linnn
Gion, vhk ny aridnk Mond og nidnk
Siunto Sær,
Til ok Sild Vgi dn vhk, nidk Sorsok
allvd nenn.

Jan. Thirteenth mein Buch. Jan mukh
Vain Dorgn
Jan Sonning ay ek Jing; Monday, Sabbing
Thalukh, Soning Sonn, ek Bueyna Son, b
Thel Soinga Lukuh til Dathus Land an
uing. Cheend

Cent.

Jonn Killnidn Mandane Bunnay

Mandane Semire.

Mandane.

Ejpis, Endjanamuk Jondandn ay Inejden
Ej Mannij Thanus Jind ay Jnadjan Jandh
Jonnjuhn;
Jn ginjth ujk ek Ejpi vonn Jikl mun
Endindn, Jand an ek Jikdannidn
Land Jaan

Eng ny Drinons Land, sem engin sann
eng mikl,
og Lurdu, Heidi eng Jesu, sem gerer Ost,
eccemikl,
Jesus mun sem sannd er Vin, og sem sannd
ny morgdan
Lifun Land mon til, sem ecki Falsign ---
og Drinn Madgir, sem og Drinklig sid
Lidugn,
Eng ikuik sinnu Jesu sund Jesusdan
Lifugn,
Sem eng ny mun ---

Jemre.

Hin Land Princessa sendi sod
Ouersins, Gunnlaun er Jnudr sonn god:
Jesu Jnudr Drottin sem upfyldi til
Gunns og greida.

Mandane.

Synad wel thk syá ingniny stor, Zelins ith
ok Zangnu Jun, Sondi gund-wor Orbad
Onu,
Mod Lonnu, for Dnaf hfsunk Mordnnu

Sernse.

Zhij thk nr ij Jún ane; Jaud ñhu nin
Zu thaud,
Jún Lunk Loynu, thu mornr! gund fk
nerda,
Dg Dnu stok Jan for Jnnu ij Jundk
anud Zu Ñnu,
Jnnu nfkr thu, inod Arbacer gjnugnu
Jaud,
Jun Jaud ok Lunk Jnnu Jan nu Jn
Dgthr nr.

Mandane.

Synad' nr. fgnr Ñu! inni Jnnaf nn
Ñu thk.

Cenire.

Ynh nr thorrenn sandt! Sann Dár ard Lúd,
Lenn nn;
Og mádan Lann Leod Lá Legns ut nugann
I Innh Persien, sann Gónn thu Jondollen,
Princessen nann Land ag mil nij Lann Holk.

Randane.

Ny grark! nij thu Jony sann gnard Lella,
Ni Land,
Gann nitún bjinnin, nann nith Jinnbbane

Cenire.

Land! Jithu thh sann ard nn Hnnk, nj Land
Jonnbjn
Dik gnún Lúd, ag thh Jann Jonn til Jnd,
gind Lójn;
Dra gann Princesse, Jnn, ag mod Vigand
ard Jnn
Dann Várk Engann, sann nann Jós dein
Bjann Dn.

111

Sabrage Jaus Sizzb, og Loll und nu Lor
udjonk Mieus
Jn Saar, Jaus nudnk Jaus uhoj Ajeldk fiv
Oprijo Frophler for thu Bijon Jaus Jun
Lrrbor! og glod Dig und thus jrunsly
Lá!
Jnr nyldnk Dig Jaus fii nyru Ail ——
Mandane.
Lin, Teller.
Og gnan Jroy Lond!
Lenire.
Ja ing Adljk Jal Dii
Dillen.
Og Lri, mnu Dii Jal, Jaulouja ingnu Li
Mig altird au Dig Jni ing Jrok nbru mi
Lox Dig nu Fürie, Jaus inun Dig Jal plag
Og und Jonland og Jlag og ljnjek Jaun
Dag.

Ronk sagk: Wnuk alvorig innar, skorenks
skk nid graan,
Ok dk hu minnd dk kon for nig sann dkr
graan.

Mandane.

Ay! ay! Snore gar ing nig dk sonnak
kon graan,
Innar ing nr kru songark.? -- (abit.

Scen: 2.

Semire allan.)

Fnord gar ing gionk, ing
graan!
Fg manuk ing nin Dog sonnind dnk
skulen kn,
Rnd skk ok ing kn und nr andnn skalnk.
Inn ay! ing fallnr gar sonogak kn! nuk
sinik
Songnak Lindring i Mandane Dog ig
Brunnk.

Hvad arg. ok Synd saar, som Guden Sine Ha-
dan
Aabning, vaar for mig, ikke sig mind ok Lyst
Vane. Cabit.

Scen: 6.

Arbaces, Mandane.

Arbaces.

Hvor man sin vaar, da sin er sig selv
ligt ok. — —
Jeg ikke Lund mine klage sine Person saa
sode,
Aabning mig mig: sin Princessen saare ok, sin
i Land sin sig anskrig.)
Sin i ikke indes ok gnaade er sin mand Land
i Land gaar sin til saa ok Maskinerne,
mine vaaben sig Dag anstigne og sig vi)
Min Soel. Hvor vil du sin, kor vi saa
Elis Silbag.

Ihr seyn ihr ihr Frauk, vdg! — — — ey! Lor ihr nicy
nic Lagn
Ihr Flor. nu Ihr Kigsnd Ihr ab Ihrun Pelln
ainy
Lor Frudns Ka Kjin? (: Land gaarn til sink)
Nandane til nu Cage.)
Gor Frad ihr Kpalar dig,
Lad migne Kannun Ihr, ihr wenn wil alln,
un. (Cagen gaarn.)
Ha! nu Stal ihgne nun Fortnis en Ihr
Fornnun
ab Krijok Ihrun und Magt nij nun Ihr,
cig Ihrd!
Ihr Ihr, Affecter! Ihr nr ihb Kgnnun
Red
Ihr ihr ujaindrnb Kand mik Kor Fab
Ihan Kuevkjindnk,
Ha! ihr Curbar, ihr Ihr Ihn Kr Ka Kujen
ujindnk,

Arbaces Lobrabel

Princesse. Soldat.

Mandane Lords Dresses Soldat

Arbaces.

Mandane.

Arbaces.

Mandane.

Lyrad nr dek drinda? Lyrad mik dr? dr Mik,
darkr?

Arbaces.

Lyrr ginnk kraynnk dkk Arrr iny kik, nidrr,
Dra kronr iny day nidnr Princeser gyrr niy kinr.

Mandane.

Knij iny dij Lyrkr, dy iny Ked dij Lyrk, Kdpr.

Arbaces.

Kdr mk! Lyrnidij dij dr Dynrnnijk Princese!
Lyrr nr nik Arrd, Lyrnnird dr Lrnd nnkann
(Lrnd gir Lnidr Arrdr.) nny,
By Lyrr nik ~~Arrd~~ Lrij Bi, Kik kik. nn Lrnd
dr Lynn dij.

Mandane.

Knij, nnij Lrnd nij dk Lnrr. drn Dd pnrr
Lyrdrr Mrndr
Lrr nigrn Drrr, nnrr nr Kkdnnnny dy
nr Krndr.

Arbaces.

Dr dk nr Lrndij iny Lyrr i dkk Knjend. Mnn

Mid nynk Arvord thk, Dray, Hak giörn gak
igiinn.

S. Jaud vie, Arbaces.

Mandane.

Gynd giör vũ. Kvorr vũ me, thk nig lilfn
k and, Kell
Ak vũ mnd ynn Jaud vig, Hak mnd Lisin
Kell?

Oy ak nn Mondr, Hak nn Dáv, sinn Gnek fa
thrij, nrj thn ofnuklig oy Jaudlig mon mad
Arbaces Kor Kn Arvord Jra vig
Gkũ me, k ynn Jaud! vũ, Hak Jonuój nk
Kesin
Gry til mik Jaug Ke nig igiinn wil, Arvo
Kgiinn,
Oy Jiku vũ thk wil, Jor Jinn Kaugnn
Mord
Kor Kak Arvord. (thk) (vil gaan)

Mandane.

Jór Arbaces! Jór nk ord!

Arbac.

Hvad for Princessen vil mig ved Skaden vinde?

Mandane.

Sig! arg! ing vand ved mig.

Arbac.

Jeg veed jeg sad Land Lov
til mig, som Lærer mig dieboye, Jeg vil
give
ved Lykken vor nådig Tilsvar gunstig sig.

Mandane.

Formodgne ved du dig, ved ing Ære, Skam,
Fred vore,
Vanvittig! ved dig! og Lyg mig ind vinde.

Arbac.

Princessen sinnig sad Land veldig vor dog,
Vanvittig Gud nådig for modgne mine
mine Skade.

Mandane.

Mig sved ing for for Lyst, mine vil sent
ikke Lyge

Kom mogun kinkligzed Jaun nr Jodmig Leibag
Jeg Jegnr mu Jaud Lor, Lnr! Jeg ud vndk dig
Inn thzed ùrhu Pnr Forlòj dig Dond Jpe
ouetto, arbare og Mandane.
arb: Jeg kan Jal etc. mig. (abit Rum Rbal

CER. 7

(Kom, Rillnr nr pmoglig Pagl, nidsnkk til
Rrlaxerxis Kroning, mndk i Dagln nr nd
Rrlx Jmerdia Jekn Jaun nr Dalnnd Rillnd,
Jnd, og wnd Jihu thrad Kraunig Liegler.)

Rrlaxerxes, Rrlabanus, gnlnjdnk
ml Krigsk Mand.

Rrlax.

Krigsk gnr nr! Rrlx Mand! og mdon Ber-
aner.
Jaun gnilnu gisnk Jorr mirk Jnùs til Stu-
thrdnn
Jnig gnr thk Rrd i Jag Jnudsdn Jnr
Lor rlkn gnmune Klid og Kodrnun Jta-
nnr,

Ok ſkyn ſann Brynt, ſann ſkk Kuyn
Gnaun,
Og ſkſtnullignn ok ſann ſkk. miy thn Gnaun,
ſann mð minn ſkrdnn, ay minn ſkdn Gokn
Dóy
Eg nkkn ſkrſnlr thk ay knnn, ſkgn nór
i ſann i miy nn n ſkknd, thr Ekr mynd
nnnxn
Skk ſann nn Sórkr, nið ſann nn Konarik
nginn;
Og thrbor giór miy ſkrð ann, ok eg Ekr
Kond
nn nnxn ſann minn Ekn, nið Kuinn ſkak,
kn nn.
Ok Kuik ſkk i miy nn nied ay nnrðig
Gnnn,
Gnis Gnn nn ann ſkk. Ent ay ſkrð for Ekr
nðnn:
Og ſkk eg ð minn Kið thgan nnt
Gnnn ſnn,

124.

Ad dnk dy skiol nygnn y Hol afkr Lovnn
y Hnn.

Eil skls Sadnofkeh ing Jnr nnn Lnd af Lygn
Knd ak ir komnn nn y skl ~~Fallig Jnntygns-Lnd~~ Inntygns-Lnd Logn
Jann Baln gnlligk nn, dy nnr Gudsinnsk
Cnsnnn Jann Knoxdigsk Konnk fnra Lofkns
Joednesn.

Cning skrfor Jannnn Jed!
(: skaCningn nk Logn:)

Mand Jnnnd Hol nnfann
ak Jnnskk y Kngk Hal Jor nig dil Mnnskn
y nnnn.

Ardab. noikn Jann Logn:)

Jnn! Jnr nn Hualnn, Jann ynd skunn Cnnigsk
Cvdonnn Hol dil kgn ak nn ynnigsk Jed,
(: Logk.)

Jnnn skunn Dnick y Hol nisk for dig skn
dil sk Cnnn;

Lgi thr nr gjß Fiblank, saw dig ßlae saark
ek Eirn.

Artax:

O, klorn gür! wnd Jwis ünndalga zßlbygk
ek thl wi lor ß ßnn i Dnßdnn, nr krnn,
Snagk,
O, saw bygonn Eün nk wnd lor ak Skal n,
ak alking klirn, ßlae lil nikk; Jor niw
kaln!
Jwis ijg nij jgin-kunk, Jwis Ginkk lil
niw Bünd
Kij jnarn ünhw Skank, da Lod i hnn
Bünd
Dni Wnnda Jalk und jnündnn Snaal
ag Snadn,
O, Knajkk nirg, saw nr Snnigdn, ünhw
zkadn!
Lod nig Lorkjrin Jka, saw hnn Eüs Snajk,
Dn Lndndn jnr lor dig, Jorgnann nd hnn
Da K!

L. Jund Jeann nogk jan ednn.

Ihr Lord thu Sarun Dath sun pleigun Leint
gegn,
Inu Dathligstu gegk tuðjuuid Lagnu Herru.
(: Sund sitta Segnuk sar Kuudnu)

Scen: 8.

Semire, Da forugn.

Semire.

Rebellion! mer sunu, o Kuga! til gnuðs
Inu allmuuind sa liðr ni mera forsatun
Inu.
fi, leot korridinn thu sinla Dad ogsa
korwinuk Kuig ag Lagnu mund allamu
un Sinu:
Da Romuns Rotkuld, ag thru Ormuud
Allnun, Killns Land und Kuugnus Sinte,
leod.

Artax.

Ag Kuuna! un thl Sand.
(: Sund sitta Segnuk sara allmuk igunu)

Arbak:

Gyanu kard vagy shb valnon,
Dan gaz / ha rand Lorgunk ded kezik, ald
Gyi vagy Orr,
Ok Gaud andamun mil shu kgsbar Tr
Hagnuk,
Og Vgvig Ar Monarch / aur Persien gin Kiuch.

Arbak:

Ay! Gaurn ing ikn kail, shb mig Arbaces
Leirn,
Eng migun Audnu Gyed nid Gaur allan
girn.

Semire.

Arbaces kgin Shv. Gaur Gyldnu. Glumn Shv
Ok Gaudn Vár.

Arbak:

Skrj, nrj, Gaudn nrj Vá nudu,
Gaudn nrj Vár nudu, shu Tebachnun,
Kgr!

Jnnvorn. ing Jorn skln ok Jungfrak Lord
minniga,
Jag Lofv. skln Jord Guud, ing skln Jesus
Loudnn Guds,
Lud Hialch Jord, Hjelpig mer Nidjumin fol,
skn Vår,
for Jesu Lidn Pinu Kyrist nnd skk ning mil
Nadsk,
Lordi ing Jnn Forfadk minn Synder Jesus
ok Hopfn.

Arlab.

Jnnd Krigsk Rangnn for. minskns
Arlaban
Ex kil, Jesus migns nndk Jordsörn, Hal
ag Land.

Arlax.

Kiennan dn Jesu, for vpnönd Jnadk
ok Pillen,
Og for ok Drapfn skn Jesus Lovdnn ning
ok Pillen

Und Eins ag Tyrus. i Landvil gaan.

Cap: 9.

Mandane. Yn Forrigyn.

Mandane.

Yörmin Erodn. Leinlin

Jyn,

Ing Lningyn wigligh Ahjk: Oyrónk, Rillnk nn.

Artax.

Er Ahk mal Mmnlejk? nn ulk Jarnn onon,

Jaranu?

Und Mu Ta Ahkn Ing Jnonlnk nn Lilgaanu?

Mandane.

Ro, Ahn ayrónk Jeok, ak Ugónk Jnoljnd

Eind,

I Yök. Gnunlnk Jy ulk Janda Jnoungkind,

Og Negabyses Jnn ayloñk Jnun Ahnn,

Gnn ulk Ek Jalning Lil Jnuidnnlnk ak

Jonk Jnn.

Da giæk Arbaces saar til Cyrka Cobaida,
Og Cond sii Vaskinn sind for Daugnus Kr. sin
Gand Lærk Loend til, og til sik perbraderes
Kid sin Formaaring, til sik Eggs and Gran
and,
Gnorpsk Gand Lærk an, and Kisiky Dogga
Gnd,
Gaar Negabÿses Hem, saar Gand Vrag Cagt
and.
Og sværd da and sig sik Gaarskuinds
and Leirk,
Cor Cagsk Daugnes Gaar, og til Gnorsk Hiem
Arbab. Cagtk
Cig! Adelen Daan! and sik Kid Gaar Gaar giorn
Er del and Gnirk Klaar og and Cag Galdes
Cond.
Arbax.
Cig Gaar and Gimmelen Gaar Gaar Kr. sin
Gand i sik,

Og willek, ach ing Jesu i Kwinde, Killer mik.
Ej Tyrannu ühw Jesu, for mig Forlorne
Mors,
Og nigen ühw Jesud, mich Liw Kjöbjek Jesu.
Jesu nu Jesud Kwlor. gvand. og Jesu til mig
Sövnek!

Cen: 10 ek ültima:

Arbaces, Du Forsyn.

Arbaces paa Kuon.

Jesu nu ijg Monarek! og Jesus Kjöbelsing
mantz.

Arbax:

Kyns lig min Kone, Kand jeg for ochaw,
Jesun mig,
Og giw mig lik, ach ing Jesu Evand kwik
aw dig.
Evnek o, Jesi Jo lig ek Kledigk Brud
Jesu Jesudsw;

Kondol os Jwad til Dir Dilianzad war
gynnadnir.
Sirg os Jwad sig til Kenyk, og til ikk ondr
Dran,
Sam gorr andadwiny til ok Dú k Hjedrd Lo
Arbaces.
Hvis Daugnn Jolen Lor, ok iny i mind, k
mordr,
Dnd sik k gixxiny Jan Lor Hjedrd nognn
Kradr,
Da Lskr iny ok Jand mig rikn mil af Jean
Dnn gúnk, ok iny Jan Lor, md Daugnd
Leon mean.
Mit Mind ny nognn Lird Jan Kudgnd Lon
Konkmign;
Eg nr ú Hjeldig, ikk nr ok Jwad iny Land
Sigr.

Artax:

Sadnoth allmun da thi, saw dů gun gan sagt,
Sorgfrunk dů lón og Lund, mid Lid, og mid
thu Ått,
Saw mot Religion og Ått i Rig leifoth
Ůtkroppa til nu Lid, thi Lod saw fallig ginth.
Gun gun mot Haidun, saw dů dig Rig Lánum
Lund,
Gyrir dit Lekindath gun mant mik og Land,
Gun mot thi ider sag, da mil dů Thank nyta,
Ok gůdrunn dig nig mid Gun og Drapt mil
Gerra:

Ok dů mů Thank.

Artaces.

Gu ing thatil mot Gunnd.
I Land Lón Logum i Jardum.

Mandane sagdi

Dů Swivolna ing nig munna aw gun ů Ått gingna.

Arab. Layla.

Gnad, Sal ing giörn nũ? Snorrum, Sal ing
afvegis
Gnu Ljod, sem Gaud nũ, Skann sem skippti
til ok frægra
Leg Gimsure, hvi sem Gaud ãtkomnum Logum
Ja Spikis Gaud Forgis? Snor, Skal ing Leg
Arbaces.

Gũ skorn Wardnus Ljos, sem alla ting ops
Cisna,
Gnis Rnaalnis Nagt skal skd, i Wardu
na, Fornidnenna,
Og Gũsku Gveldnd mi, und Gordnu undan
Forgreap.

Arab. Layla.

Leg! ing sl Gedigin! Gid ing i gnapnu Lopt
Arbaces.

Gnis mein Lobis Gnis ny Salar Gaudi, da gyti

Ach shun Lisako Dsick i nicy bil gj B nisan
(i Jowsnil Dsinda) Elisä!
Atabanüs naabas Jöyt.
Syed nink! shka gjeh.
Artax:
Konyish i Loynnsh!
Gwad Jotsnicy?
Arbaces.
Ay! Gün!
Artax:
Ond Edynn nan jo shk
Ey Sülch Dsicka, Jni Jon dü da kinh fillen
Artab:
Lordi icy dig, nan ij nicin Vät, Jorgisn
nilch.
Artax:
Nan sig, Jwad Jon Jna, Jonh nod nicy
ap gidsh dig.

Artab.

Han wyt Han thd wy mar erbing for Pillar wy
Mir Engd for mir Pan Gar allering ay,
dagerb.
Gay, ing allan for at Xerxes Land Lagt,
Dan Galn Dayr Kogt thd Gran Pilaus
mar.
Artaces wy, mar ing allan Hyedan Gar
Dan Dacl mand Gund for Gan, ar mir
ay thr Hln Gan
Gyar mand thr Gand Gar mig 3 Dri Gish
Erig 3 at Gan mar
Gund Artaces Arbeding Byttnh thr Lost,
Dr Gund Gan Gyffnh mar Formig 3 ay Gar
Los Gyon
Mir Klar Gar mar Lagt, at nidt
Kinda Gind
Mit Forbl, Gris Gar Byt Kin Gar
mar mindr

Hann sho, Sillegnund mick kunnu Sinkts
Dreyfs,
Kann nÿ Lordnog ok hn mine Dáe Vidspriku
gift,
Da kunda Sk Den vÿ din krefn kund til,
Skrifa;
Da gav vp goldnk dig fina Gramm, og Liv.

Arlax:

Hann gav Arbaces vidfs, ok skk dik Lonfok
mor?

Arlab:

Skaj! ing skenk ingum king Gam drabnda,
nk gav.
Eie Kaugnus Sinn ing gam ok Lonfnu,
gimnu kiandt,
Eie ok ing Lordu gindg ok gam, nod kann
mnik,
Og gamk gand Sáu vidfs ok mick Lor,
nodnnin,

Ha Gaah Fiikah Gaad Somgindahmay
thee,
Haw ahta ginnuungaw, Gaa Gaad Fó'wilah
Cóh
I Fóhw thlh, nad Gaad fii Fadaa milh
nóha.

Arbaces.

Og Gúr! Gaad Fórraay!

Artax.

Dú Gúr Fongaaraw Fhó
Haw Gaa nad Hordaa, Dah murit Fadaa
thah oh,
Og nuig Fahah dil murii Hodaa ah ah,
Cuun,
Nad Hahfhahgaw Gaaw, Haw Hordaa ah ah,
Guun!
Cil Gaad Nisginnuungaa Gaa dii Ah,
Ginnag Gah

Ey Krayk dig: dy vil, Frans nudun fara
Ipod thrond!
Ey nogun Klada dos Lerüsno dig Misodan;
Kan dü Hal Jaan thu Lad dü Jas Jonkinck,
Lorsdan!

Arbaca.

Af' hyrra, Jas Jans Lis' Jand dag min
Jadn nn,
Kiis Kada mod Jan!

Stolax.

Hald Jan ny dii Jadn
nnn,
Ku Jaa nanarbig Bil Jonkinn ny
thu dn,
Ok Jadan dyrdig Mand, Jan dü Jans
Dad Hal mn,
Jand nigun Klada Land Jannuk, dig
af nig,

Ei saw Misgiuing nr ath for ag Hyndig
saw Lyngh ny for, nidstaink ing saw Bragk,
Hyedy Finow,
Ath nogow ag saw Low shrag Hal samFaink
hij, ing ag indugow shw, sawing ñ Hyldig saw,
Og inthb and gar gionk, and shw saw Hyb,
dig nr.
Semire shla, Hal und ing sh Berer Fgaw,
Og saw sil Lond sa saw Dwoning, dignds
Fgaw,
Og shr saw dñ saw wil, Mandane Calaw Hal
Dui Dyv ag Finnlig Gnd, saw Gnnd ag dui
Gnwagl,
saw shw Lowndow Land ag Lór ing ag Lib,
gina.

Arbaces.

Vaw Lud o Fanya! nig und saw Gnw,
with Leiow,

Ge unar mir Sakar Dáv forvoldar, Lad
adning,
Forunden B troz Lab og Synginnyad til dig,
Dy mad ekb ok ing Gar og Jordk dein Degn,
Saa Leivar Emik ning allum til mz Lagn.

Ardax.

Ag Land skal Gor nu Dyr mit mz Stak Sum ohn
Lon.

Arbaces.

Eng vika munum dig um Skanda Enik Lón:
Dy Gaard Gnd, munu Lod ekb mod ning allum
vorn,
Lad ning ohn Dáb Dnat Sum Land Gar Lón,
Ryjekb Lonn.

Lipan Lion.

Dnn Sum Gar Fnz B vid Lin, og Lagb ohn
ordnar mand,
Enis gñunum Sorsk mon ok Skilja dig
hvond,

Ind-taara Lihs sig, ah dŭ gaw dag tillaahn
Ind gand maan wad siu-ah Lhlah for sii
Kadn si,
Sii Laihns Lodn ny wid Lod, ag Lhn
Gann
Laahnhs Lyiz Band.

Artax:

Og Dnu! Lal ikh nnan,
Oglor nghnordig Lh! Ih Lyrndann Taara,
Dan maan nodnoudigna Jann Lhlh Linh
Jaan,
Ing Laud sig Lolda Land, dŭ Lal likdu,
Gn naan,
Ja! ing Lunilgna Lhh: Sii Kadn Lnn
maan,
Taara i Laud Lig sig Ind Land ad
Sii Lind Forbeinn

Forvirkning Ladnum for Tyvnum stjer

Religionn.

Coro.

Enklondijn Regnit!
Dig Lersein tilbonn,
Dum Synlinn vd Jan Sundt
Til Landets Lurn og Jadn,
Spm Jan Enklondijnd
Med Nidsnd Lund Forrinn,
Clarck Ston-Jack, Rd
Crstnrn Lund allinn.

Da Capo.

Finde.

Enklagyligh Sak, nr vhl Vii Sakhn, sam
hyrr skedt omr dig nu skra Carbani Th dam
Vi dig ũ, skyldig kroa, dig Dangnu wilde skam
hnn Sakhnu, dlw wil sik nynk klod forgaand